Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1977 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 9 septembrie 1955

SALUTUL NOSTRU FRĂȚESC POPORULUI BULGAR

CINEVA a întrebat mirat:

— Todor Țvetcov este inginer?

Intrebarea își avea tîlcul ei. Tînărul Țvetcov lucrează la atelierele feroviare din Sofia și după roadele activității lui ai putea crede că și-a petrecut mulți ani pe băncile unui institut de învățămînt superior. Intr-o perioadă de timp relativ scurtă, el a propus 38 de raționalizări, iar 23 din ele au și început să fie aplicate. Raționalizările acestea aduc mari economii atît de materiale cît și de muncă omenească. Ele dovedesc un spirit creator, în permanentă căutare de noi soluții pentru îmbunătățirea procesului de producție. Cine este Todor Țvetcov? El nu este inginer, ci un tînăr ca nenumărați alții din Bulgaria democrat-populară, un tînăr care s-a născut într-un sat obidit și care acum este muncitor cu înaltă calificare.

Drumul pe care l-a parcurs în viață, Todor Țvetcov ilustrează însă — la proporțiile respective — cum nu se poate mai bine drumul pe care Bulgaria prietenă și vecină l-a parcurs în cei 11 ani care au trecut de la luminoasa zi de 9 septembrie 1944. Cei 11 ani care s-au scurs de la eliberarea Bulgariei de către glorioasa Armată Sovietică și victoria insurecției armate care a răsturnat dictatura fascistă sînt ani de profunde transformări care au afectat toate sectoarele vieții. Comuniștii, care în anii grei ai trecutului au îndrumat poporul în lupta către libertate, au fost cei care în anii libertății au indicat celor mulți calea spre o viață mai bună, calea construirii socialismului. Partidul Comunist Bulgar a arătat poporului bulgar că numai făurind socialismul el poate să obțină acele condiții de existență la care au năzuit generații de-a rîndul, că numai făurind socialismul și întărind alianța cu marea Uniune Sovietică poporul bulgar poate să-și apere și să-și consolideze independența și suveranitatea națională cîștigată la 9 Septembrie 1944.

An de an, la 9 septembrie, poporul bulgar face bilanțul realizărilor sale. Și an de an acest bilanț este mai bogat, mai plin de semnificative realizări. Ce era Bulgaria în trecut? Era o țară agrară în care din cele 885.000 de gospodării țărănești, 195.000 nu aveau nici un petec de pămînt, 165.000 — nici un fel de inventar agricol, 135.000 — nici o vită de muncă. Dintr-o țară înapoiată, poporul bulgar a făurit o țară industrial-agrară cu o industrie grea proprie și cu o agricultură mecanizată și colectivizată în măsură însemnată.

In anii puterii populare în Bulgaria au apărut o serie de ramuri industriale noi: constructia de mașini, industria electrotehnică, construcția navală, industria minieră, siderurgia, industria chimică etc. Pe harta Bulgariei există acum însemnate întreprinderi industriale pe locuri unde în trecut creșteau nestingherite buruienile: Combinatul chimic „I. V. Stalin", uzina metalurgică „V. I. Lenin", fabrica de sodă „Karl-Marx", fabrica de ciment „Vulkan", nenumărate centrale electrice, uzine și fabrici. De pe șantierele navale bulgare au fost lansate cîteva vase moderne. Numeroase tipuri de mașini agricole sînt livrate de către uzinele bulgare de specialitate.

Succese deosebite s-au realizat în domeniul transformării socialiste a agriculturii bulgare. Mai mult de jumătate din gospodăriile țărănești sînt unite în puternice gospodării agricole cooperative de muncă. Potrivit datelor publicate, în prezent în principalele regiuni producătoare de cereale cooperativizarea este în esență terminată.

Succesele obținute de economia națională a Bulgariei au determinat o continuă creștere a nivelului de trai al maselor populare. Numai în perioada 1952-1954, prețurile mărfurilor de larg consum s-au redus de 4 ori. In acest timp prețul pîinii s-a ieftinit cu 41 la sută, al cărnii de porc cu 29 la sută, al țesăturilor de bumbac cu 55 la sută etc. Anul acesta, în luna aprilie din nou în vitrinele magazinelor din Bulgaria au apărut prețuri reduse.

Minunatele realizări ale regimului de democrație populară din Bulgaria, realizări în obținerea cărora un rol important a jucat ajutorul sovietic și colaborarea frățească cu țările de democrație populară, se reflectă din plin în viața pe care o trăiește tineretul bulgar. Ce poate fi mai grăitor decît faptul că numărul studenților este de 3 ori mai mare decît în 1939? Tineretul bulgar muncește și învață în condiții pe care nicio altă generație nu a avut fericirea să le cunoască. Avîntul către cucerirea cetății științei este impresionant. Editarea într-un singur an a unor cărți cu un tiraj de peste 20.000.000 exemplare ilustrează cît se poate de concludent setea de cultură a poporului și tineretului bulgar.

Sub conducerea partidului, Uniunea Tineretului Popular Dimitrovist aduce o contribuție de preț la creșterea unor tineri constructori entuziaști ai socialismului, care nu cunosc țel mai înalt decît acela de a sluji patria și cauza socialismului. Numai în secția cuptoare Martin de la uzina metalurgică „V. I. Lenin", de exemplu, sînt 15 tineri fruntași în muncă care într-un semestru au economisit peste 2.000.000 leva. Tinerii bulgari muncesc cu același elan în toate domeniile de activitate și despre realizările lor tineretul romîn ca și tineretul lumii întregi, află cu un simțămînt de profundă bucurie.

Tineretul bulgar participă activ la acțiunile Federației Mondiale a Tineretului Democrat și Uniunii Internaționale a Studenților.

Poporul bulgar dorește profund pacea. Intreaga construcție pe care o înalță poporul bulgar este închinată păcii, cauzei înțelegerii între popoare. Republica Populară Bulgaria militează ferm pentru reglementarea pașnică a problemelor internaționale, pentru destinderea situației internaționale, pentru o sinceră înțelegere cu toate statele și în primul rînd cu statele vecine.

Sîntem vecini ai Bulgariei și secolele care au trecut au făurit prietenia noastră. Dar ultimii 11 ani, ani de mari transformări în viața Bulgariei și a Romîniei, au făcut ca prietenia dintre cele două țări să devină mai trainică ca oricînd. Comunitatea de țeluri, unitatea de interese, fac ca popoarele bulgar și romîn să pășească împreună pe același drum, să se ajute reciproc, să se bucure unul de biruințele celuilalt.

La cea de a XI-a aniversare a eliberării poporului frate bulgar, poporul și tineretul romîn trimit un fierbinte salut prietenilor noștri de la sud și le urează noi și mărețe victorii pe drumul păcii și socialismului, pe drumul viitorului.

SFAT LA FÎNTÎNĂ

Gheorghe Mocanu sta la umbră pe iarba moale și mușca cu poftă dintr-un măr. Soarele cobora spre apus. Deodată, o umbră de om se întinse lung în fața lui. Gheorghe întoarse capul.

Cu mîinile în șolduri, în spatele său sta Grigore Mărinătescu.

— Fain te înfrupți, Gheorghe! observă el.

— Îți dau și ție dacă vrei...

— Mulțam! Nu de aia te căutam.

— Atunci care-i baiul? Ce mă iei pe ocolite? De secerat am secerat, la treierat am fost fruntaș. Ba am mai dat ajutor și altora.

— Stai, nu te mînia, așa din senin. Utemiștii satului nostru au hotărît să predea cotele către stat înaintea altora. Înțelegi?

— Ai dreptate, Grigore!

Cei doi prieteni se îndreptară spre satul lor — Orbău.

Pe uliță, întîlniră alți feciori și cîteva fete. Apoi, lîngă fîntînă, unde se adunaseră fetele cu cofele la apă, ținură sfat. Păcuraru Cornel și Valeriu Brateș, ar fi avut ei o treabă oarecare a doua zi. Ei, dar zi ceva dacă poți în fața fetelor. Fiecare dintre ele știe ce recoltă bună a fost în ăst an. Și nu poți zice că ai altă treabă, cînd e vorba de predarea cotelor. Fiecare e în stare să te alunge de lîngă ea și să-ți spună:

—Fugi de-aici, că tu nici datoria către stat nu ți-ai îndeplinit-o.

Ce a mai fost, este lesne de ghicit. Cîntînd alături de fete, feciorii și-au petrecut drăguțele pînă în pragul casei, unde le-au înapoiat cofele cu apă. Apoi au mers către casă și au stat de vorbă cu părinții...

...Primii care au oprit căruțele în fața fîntînii a doua zi de dimineață au fost Grigore Mărinătescu și Gheorghe Mocanu. După ei cine credeți că a venit? Da? Așa-i. Brateș și Păcuraru. Întîrziaseră doar cu cinci minute.

După ce coloana s-a complectat, căruțele au pornit ca o vijelie către centrul de colectare.

Ajunși la destinație, pe rînd au predat cotele și au primit chitanțele. Cînd au dat să plece, sosiseră și utemiștii din Tășnadu Nou care aducîndu-și cotele credeau că au luat-o înaintea celor din satul Orbău. În fruntea lor se aflau utemiștii Molnar Paulina, Gh Cristea, Eleonora Cristea și alții.

— Degeaba vă mai grăbiți. V-am luat-o înainte ori ba? vorbi Gh. Mocanu, scoțînd un măr din sîn și mușcînd satisfăcut.

— Urma alege! Las' că mai stăm noi de vorbă, îi strigă din fugă Molnar Paulina.

— Da, Da! Vezi să nu...

Gh. Mocanu ar mai fi spus el ceva Întîlni însă privirea serioasă a lui Grigore.

Grigore ăsta e dat dracului, gîndi Gheorghe. Prieten, prieten, dar cînd te prinde că te lauzi e în stare să-ți taie curajul cu o singură privire. El face treabă cît cinci dar gura nu i-o auzi.

ION TEOHARIDE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Baia Mare

A 11-a aniversare a eliberării Bulgariei

TELEGRAME

Către
Comitetul Central al Partidului Comunist Bulgar

Sofia

Cu ocazia marii sărbători naționale a poporului frate bulgar, cea de a 11-a aniversare a eliberării sale de către glorioasa Armată Sovietică și a victoriei insurecției armate, care a răsturnat dictatura fascistă, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă transmite, dragi tovarăși, un cald și frățesc salut.

Oamenii muncii din Republica Populară Romînă urmăresc cu un deosebit interes succesele pe care constructorii socialismului din Republica Populară Bulgaria le obțin zi de zi sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist Bulgar și se bucură de aceste succese ca de propriile lor realizări.

Alături de celelalte țări ale lagărului socialismului, R. P. Bulgaria aduce un prețios aport la cauza apărării păcii și dezvoltării colaborării pașnice între popoare.

Vă urăm din toată inima noi și mari succese în lupta pe care o duceți pentru bunăstarea oamenilor muncii, pentru înflorirea continuă a Bulgariei democrat-populare, pentru pace și prietenie între popoare.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

Tovarășului GHEORGHI DAMIANOV Președintele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria

Cu ocazia celei de a 11-a aniversări a eliberării Bulgariei de sub jugul fascist, vă rog să primiți, tovarășe președinte, din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne și din partea mea personal, felicitări cordiale.

Vă urez dvs. și prin dvs. poporului frate bulgar noi succese în lupta pentru înflorirea și dezvoltarea continuă a Republicii Populare Bulgaria, pentru pace și colaborare internațională.

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

Tovarășului VÎLCO CERVENCOV Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria

Cu prilejul marii sărbători naționale a poporului bulgar, cea de a 11-a aniversare a eliberării sale de sub jugul fascist, vă transmit, tovarășe președinte, în numele Guvernului Republicii Populare Romîne și al poporului romîn, cele mai călduroase felicitări.

Vă urez dvs. și harnicului popor bulgar noi succese în opera de construire a socialismului și în lupta comună în fruntea căreia se află Uniunea Sovietică pentru asigurarea unei păci trainice în lume și întărirea colaborării între popoare.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

Tovarășului MINCIO NEICEV Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Bulgaria

Vă rog, tovarășe ministru, să primiți cu prilejul celei de a 11-a aniversări a eliberării Bulgariei de sub jugul fascist, felicitări cordiale și urări de noi succese pentru poporul bulgar în opera de construire a socialismului și în lupta pentru întărirea păcii.

SIMION BUGHICI
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

Manifestări în cinstea sărbătorii poporului bulgar

Joi seara a avut loc în sala Dalles un simpozion organizat cu prilejul celei de a 11-a aniversări a eliberării Bulgariei.

Au luat parte numeroși reprezentanți ai vieții culturale și obștești.

A fost de față S. D. Pavlov, ambasadorul R. P. Bulgaria la București.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. Eduard Mezincescu, vicepreședinte al S.R.S.C.

Artistul poporului Costache Antoniu, laureat al Premiului de Stat, Petre Groza, candidat în științe medicale și Petre Bodeuț, maestru coregraf, artist emerit al R.P.R. au vorbit despre viața nouă a poporului bulgar, pe care au cunoscut-o în cursul recentelor vizite întreprinse în țara vecină și prietenă.

Conferințele au fost urmărite cu mult interes. Cei prezenți au manifestat cu căldură pentru prietenia cu poporul frate bulgar.

În încheiere a rulat filmul bulgar „Cîntec despre om".

★

La Casa Scriitorilor din Capitală a avut loc joi seara o adunare a ziariștilor din București cu prilejul celei de 11-a aniversări a eliberării Bulgariei.

Au participat ziariști romîni precum și atașați de presă ai unor misiuni diplomatice acreditate la București.

Despre marea sărbătoare națională a poporului frate bulgar — cea de a 11-a aniversare a eliberării sale de către glorioasa Armată Sovietică și a victoriei insurecției armate — a vorbit tov. Emil Ștefan, redactorul șef al ziarului „Informația Bucureștiului".

A fost prezentat apoi filmul bulgar „Septembriștii".

★

Joi după amiază delegații din 5 orașe ale regiunii București: Călărași, Oltenița, Giurgiu, Zimnicea și Turnu Măgurele au plecat în orașele Silistra, Turtucaia, Russe, Șiștov și Nicopole din R.P. Bulgaria pentru a lua parte la sărbătorirea celei de a 11-a aniversări a eliberării Bulgariei de sub jugul fascist.

Din delegație fac parte reprezentanți ai comitetelor raionale și orășenești P.M.R. și U.T.M., reprezentanți ai sfaturilor populare raionale și orășănești, fruntași în producție și tineri sportivi.

(Agerpres)

Folosirea întregii capacități a utilajului este o preocupare de seamă a tinerilor de la uzinele „Iosif Rangheț" Arad.

Fotografia alăturată îl înfățișează pe utemistul Francisc Schreffel — unul din fruntașii acestei acțiuni. Executînd operația de mortezare a pinioanelor cutiei de viteze pentru motoarele camionului S.R. 101, el depășește norma cu 200-220 procente.

Foto: EUGEN CSIKOȘ

Cu sarcinile cincinalului îndeplinite

Noi întreprinderi din orașul și regiunea Cluj raportează cu mîndrie că au realizat înainte de termen sarcinile ce le revin din cadrul primului plan cincinal. Pînă acum, sarcinile cincinalului au fost îndeplinite de 63 de întreprinderi și cooperative meșteșugărești din regiunea Cluj. Printre ultimele întreprinderi care și-au realizat cincinalul sînt uzinele „Unirea", fabrica de confecții „Flacăra", uzinele „Industria Sîrmei", Trustul pentru industrializarea lemnului.

In anii cincinalului, la uzinele „Unirea" s-au introdus în fabricație mașini noi pentru industria ușoară și mașini agricole. La „Industria Sîrmei" economiile realizate în prima jumătate a anului depășesc suma de 11 milioane lei, iar muncitorii Trustului pentru industrializarea lemnului au economisit în anii cincinalului prin reducerea consumului specific de materie primă, peste 3 milioane lei.

★

Zilele trecute, de la fabrica de ciment „Temelia" din Orașul Stalin au fost expediate spre șantierele din patria noastră ultimele cantități de ciment prevăzute pentru această fabrică în primul nostru plan cincinal. In cei patru ani și opt luni, producția de ciment a crescut față de anul 1938 cu 230 la sută. Salariul mediu al muncitorilor a crescut față de 1950 cu 46,8 la sută.

In prima jumătate a acestui an, colectivul fabricii de ciment „Temelia" a dat patriei mii de tone mai mult ciment, a mărit productivitatea muncii cu 20 la sută și a redus prețul de cost cu 23,35 la sută.

O nouă demonstrație practică de însilozare a nutrețurilor făcută de specialiștii sovietici

Delegația de specialiști din agricultură din Uniunea Sovietică însoțită de tov. Virgil Gligor, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii și specialiști din Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Institutul de Cercetări Zootehnice, precum și de I. I. Horoșilov, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice la București, au sosit joi dimineața la Cluj.

La secția Iclod a gospodăriei de stat Gherla, specialiștii sovietici au făcut cea de a treia demonstrație practică privind recoltarea și însilozarea porumbului.

La demonstrație au asistat membri ai gospodăriilor agricole colective, muncitori din gospodăriile agricole de stat, mecanizatori din stațiuni de mașini și tractoare, activiști de partid și ai sfaturilor populare, ingineri și tehnicieni, agronomi, zootehniști, medici veterinari din regiunile Cluj, Baia Mare, Hunedoara, Regiunea Autonomă Maghiară și regiunea Stalin.

Specialiștii sovietici au fost salutați în numele oamenilor muncii din orașul și regiunea Cluj, precum și în numele participanților la demonstrația practică, de tov. Teodor Suciu, vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular regional.

S. S. Praksin, A. A. Berezovski, F. I. Dubkovețki și N. S. Korobkin au vorbit celor prezenți despre cultivarea porumbului în vederea însilozării, tehnologia însilozării furajelor, organizarea executării construcțiilor pentru însilozarea nutrețurilor și despre experiența muncii colhoznice. Ei au împărtășit celor prezenți din experiența muncii lor de ani de zile, subliniind importanța deosebită pe care Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernul Sovietic o acordă dezvoltării agriculturii și în special creșterii vitelor.

In cadrul demonstrației de însilozare a porumbului cu ajutorul tocătoarelor universale S.K.G.-6, A. A. Berezovski a atras atenția participanților asupra importanței respectării regulilor generale de însilozare.

Apoi, cei prezenți au vizitat silozurile gospodăriei de stat Gherla care anul acesta va însiloza porumbul de pe 80 ha.

Recomandările specialiștilor sovietici și demonstrația practică privind recoltarea și însilozarea porumbului au stîrnit un deosebit interes în rîndul participanților. Ei s-au angajat ca începînd din acest an, în majoritatea gospodăriilor de stat și gospodăriilor colective să aplice metoda însilozării separate a tulpinelor de porumb și a știuleților în vederea unei mai bune hrăniri a animalelor și păsărilor.

In încheiere, tov. Nicolae Bota, secretar al comitetului regional Cluj al P.M.R., a mulțumit oaspeților pentru prețioasele îndrumări date.

In cursul după amiezii, specialiștii sovietici au vizitat stațiunea experimentală zootehnică de la Bonțida și Grădina Botanică din orașul Cluj. (Agerpres)

Fier vechi — cuptoarelor Siemens Martin

Fierul vechi — această comoară risipită prin curțile întreprinderilor, prin locuri virane, prin curțile locuitorilor, este de o importanță vitală în sporirea cantităților de oțel elaborate de centrele siderurgice ale țării.

Strîngerea, bucată cu bucată, a metalelor vechi a devenit o acțiune largă a tineretului și pionierilor de pe tot întinsul patriei. Extinderea continuă a acestei acțiuni trebuie să stea mereu mai mult în atenția fiecărui tînăr.

Tineri, pionieri, școlari! Răspundeți inițiativei tinerilor din regiunea Ploești care s-au angajat să colecteze fiecare cel puțin cîte 10 kg. de fier vechi.

In cîteva zile

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). În ultimul timp, în orașul Pitești datorită preocupării comitetului orășenesc U.T.M., a fost organizată o largă acțiune patriotică de strîngere a fierului vechi. Această acțiune a cuprins mai toate organizațiile de bază U.T.M. din întreprinderi și instituții, unitățile de pionieri. Unitatea de pionieri, a cărei instructoare este tovarășa Viorica Neacșu, împărțită pe echipe a plecat din casă în casă, pe străzile orașului reușind să adune într-o singură zi cantitatea de 2.500 kg. Organizînd și alte asemenea acțiuni, pionierii acestei unități au adunat pînă în prezent 4.300 kg. de fier vechi.

Mobilizați de comitetul organizației de bază U.T.M., tinerii de la fabrica textilă „11 Iunie" au strîns în cîteva zile 15.300 kg. fier vechi. Tinerii de la fabrica „Argeșul" au strîns 7.200 kg., iar cei de la „Metalurgica" 4.000 kg. Cantitatea de fier vechi adunată de pionierii și tinerii din orașul Pitești se ridică la 46.300 kg.

Aportul lor

BUZĂU (de la corespondentul nostru). Numai în ultimul timp tinerii din raionul Buzău au predat I.C.M. cantitatea de 100 000 kg. fier vechi.

În comuna Monteoru, mobilizați de comitetul U.T.M., tinerii au declarat o zi a colectării fierului vechi. Acțiunea patriotică a fost încununată de succes. Tinerii au strîns 3600 kg. fier vechi.

La fel au muncit pionierii și tinerii din comuna Stîlpu. Ei au trimis spre topire cantitatea de 1800 kg. fier vechi.

Și la depoul C.F.R. din localitate, tinerii continuă pe mai departe această acțiune patriotică pentru strîngerea cutiilor de tampoane vechi, sparte, saboților uzați, crampoanelor și a altor materiale fieroase ce nu pot fi recondiționate în cadrul depoului. Ei au trimis la retopit cantitatea de 20.000 kg. fier vechi. Petroliștii din schela Berca au colectat peste 23.000 kg. fier.

Chemarea comitetului raional U.T.M. de a se colecta cît mai mult fier vechi a cuprins peste 7000 de tineri care și-au îndeplinit angajamentul de a strînge fiecare cîte 10 kg.

Mai multă atenție!

Cu nespusă căldură a fost îmbrățișată și în regiunea Oradea acțiunea patriotică de strîngere a fierului vechi. Primele succese au fost dintre cele mai frumoase. Pe atunci — în luna martie a.c. — la începutul acțiunii, pionierii din orașul Oradea au strîns peste 15.000 kg. fier vechi. În aceeași zi pionierii și școlarii Școlii de 7 ani nr. 10 din oraș au adunat o cantitate de 1400 kg. fier vechi.

În zilele ce au urmat, această întrecere patriotică a cuprins mulți pionieri și tineri din satele regiunii. Așa se face că în comunele Oșorhei, Curtuișeni și altele s-au strîns în timp scurt cantități însemnate de fier vechi. La miile de kilograme s-au adăugat alte zeci de mii kg. de fier vechi, care au luat drumul oțelăriilor patriei noastre. Ziarele și radio-ul au vorbit despre aceste succese. Era într-adevăr un început promițător.

Iată că au trecut de-atunci zile și luni, timp în care însă acțiunea strîngerii fierului vechi a fost pusă pe ultimul plan. Aceasta pentru că la comitetul regional U.T.M. Oradea a început să-și facă loc nepăsarea, subaprecierea acestei importante acțiuni. Cu toate că instrucțiunile privind strîngerea fierului vechi precizează că organele U.T.M. trebuie să colaboreze intens cu organele I.C.M.-ului în întreaga acțiune de strîngere a fierului vechi, comitetul regional n-a făcut nimic în această privință. El n-a luat măsurile competente în vederea intensificării acestei acțiuni. Iată una din cauzele care au făcut ca în regiune să se adune în ultimul timp o cantitate de fier mult prea mică față de posibilitățile existente.

Perioada vacanței de vară putea fi folosită din plin pentru ca mulți pionieri și elevi să participe la această acțiune. Din păcate, nici acest timp n-a fost folosit așa cum ar fi trebuit. Totuși, în multe din comunele și satele regiunii s-a strîns fier vechi. Activiștii comitetelor raionale de U.T.M. se mulțumesc însă să înregistreze aceste rezultate fără să ia măsuri pentru ca acest fier să fie transportat către centrele de colectare, să fie valorificat. Și aceasta a contribuit la slăbirea elanului tinerilor și pionierilor care inițial au pornit cu mult entuziasm în întrecerea pentru a da patriei cît mai mult fier vechi.

Acțiunea strîngerii fierului vechi nu este o campanie a cărei actualitate ar fi trecut — așa cum gîndește secretarul comitetului regional U.T.M., Ion Șinca și alți activiști ai comitetului regional și ai comitetelor raionale U.T.M. Comitetul regional U.T.M. Oradea trebuie să ia măsuri care să ducă la intensificarea acțiunii patriotice de strîngere a fierului vechi. Cuptoarele Siemens Martin au nevoie în fiecare zi de acest fier. Trebuie valorificate inițiativele noi, prețioase care se nasc din mijlocul maselor de tineri. Trebuie folosite forme noi, vioaie, pentru mobilizarea unui număr cît mai mare de tineri în această acțiune, trebuie extinsă inițiativa pornită de tinerii din regiunea Ploești — aceea ca fiecare tînăr și pionier să strîngă cel puțin 10 kg. fier vechi.

Organizînd zile și săptămîni ale strîngerii metalelor vechi, urmărind pas cu pas desfășurarea acestei acțiuni, stimulîndu-i pe cei care se disting, Comitetul regional U.T.M.-Oradea va putea să dea un mare avînt acțiunii de strîngere a fierului vechi.

POPA IOSIF
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Oradea

Răsplata muncii

IAȘI (de la corespondentul nostru).

Cu o săptămînă în urmă, tinerii de la G.A.C. din Laza-Vaslui adunaseră bucată cu bucată mii de kilograme de metal vechi. Au socotit că e o muncă foarte folositoare economiei țării. Săptămîna trecută, secretarul comitetului regional U.T.M.-Iași a venit la gospodăria lor și le-a înmînat o Diplomă de Onoare decernată de C.C. U.T.M. și un acordeon.

Amîndouă darurile i-au bucurat.

Diploma au pus-o la loc de cinste în sediu ca toți cei ce vor intra, să afle, iar acordeonul l-au încercat imediat.

La sfîrșit ei au comunicat secretarului comitetului regional U.T.M. noul lor angajament.

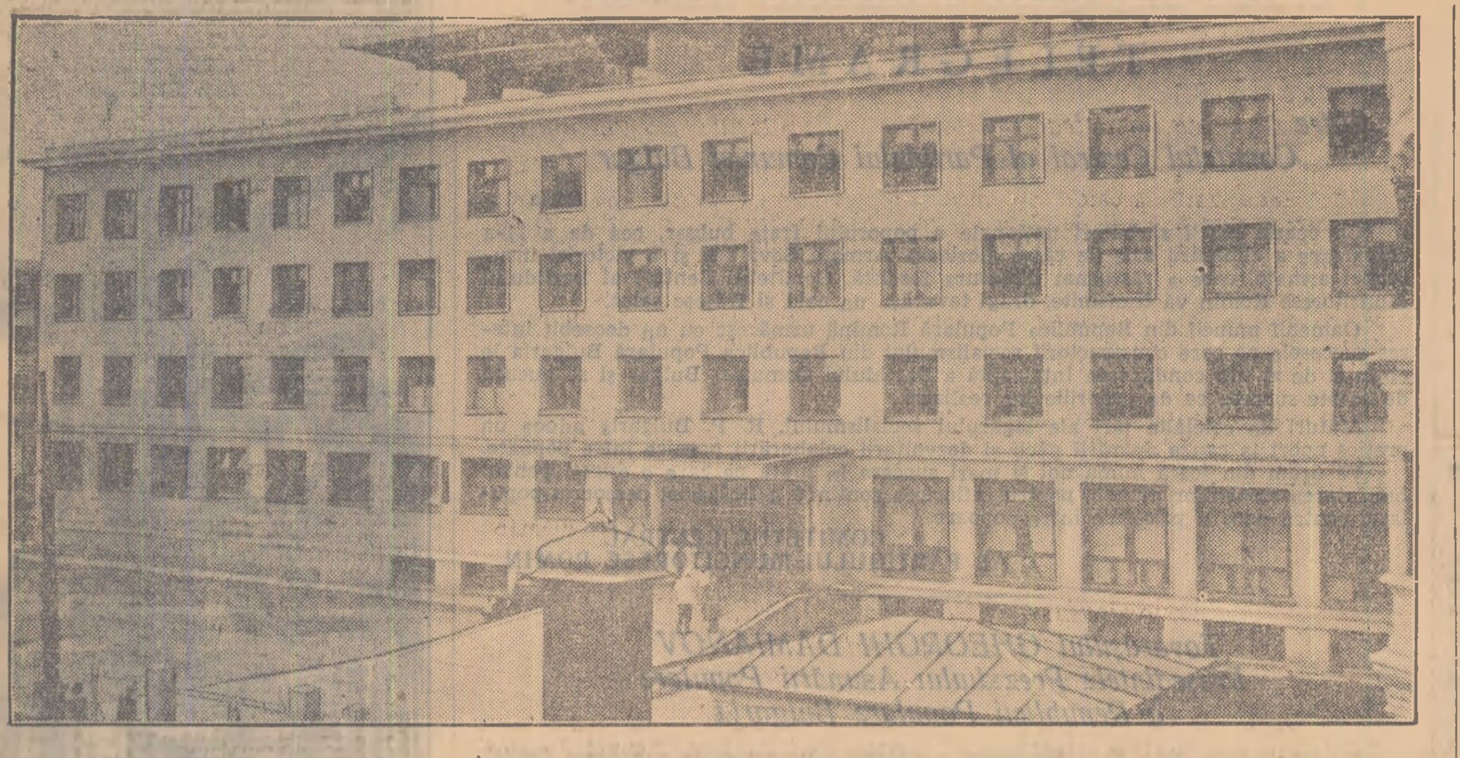
★

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru).

Duminică a avut loc la S.M.T.-Cenei, raionul Timișoara, o adunare a tinerilor tractoriști la care au participat: Gavrea Iosif, prim secretar al Comitetului regional U.T.M. Timișoara, directorul S.M.T.-ului, tovarășul Florea Tănase, secretarul organizației de partid și alții.

După ce a evidențiat munca organizației U.T.M. care în cinstea Festivalului a strîns 11.000 kg. fier vechi, tovarășul Gavrea Iosif, prim secretar al comitetului regional U.T.M. a înmînat organizației U.T.M. din S.M.T.-Cenei, Diploma de Onoare a C.C. al U.T.M. și premiul pe care l-au primit — un acordeon.

Tinerii prezenți la adunare s-au angajat să colecteze pînă la 10 octombrie încă o cantitate de 15.000 kg. fier vechi și să lupte pentru obținerea unor rezultate cît mai bune în campania agricolă de toamnă.

În statul democrat-popular mama și copilul se bucură de o atenție deosebită.

Fotografia noastră reprezintă un aspect al modernei maternități „Polizu", din București, realizare a regimului democrat-popular.

Vești bune

● Desfășurînd larg întrecerea socialistă pentru a da patriei produse de calitate și cît mai multe acumulări socialiste peste plan, muncitorii și tehnicienii de la uzinele textile „Moldova" din Botoșani obțin zi de zi succese însemnate. În luna iulie, de pildă, muncitorii din sectorul filatură, au dat cu 5661 kg. mai multe fire decît prevederile planului, iar cei din sectorul țesătorie, 41.071 m.p. pînză peste plan.

Datorită folosirii din plin a celor 480 minute de lucru și aplicării metodelor înaintate în producție, productivitatea muncii a crescut în această perioadă cu 6,5 la sută față de plan. Calitatea firelor a fost depășită cu 1,43 la sută iar a pînzei cu 41,98 la sută față de prevederile planului.

Prin reducerea consumului specific la materie primă s-au economisit în cursul acestei luni 2.080 kg. bumbac puf din care se pot țese peste 20.000 m.p. pînză.

Corespondent
GHEORGHE URSU

● Îți este mai mare dragul să faci cumpărături de la unitatea nr. 109 O.C.L. Alimentara din Piața „23 August" a orașului Tr. Severin.

Lucrurile din vitrină așezate cu mult gust te îmbie să intri în magazin unde găsești aceeași ordine și curățenie.

Aici ești întîmpinat de membrii brigăzii utemiste condusă de tovarășul Roșu Ștefan. Cei patru utemiști din brigadă te servesc cît se poate de repede și conștiincios, evitînd în felul acesta aglomerația. Astfel reușesc să realizeze planul de desfaceri și să-l depășească întotdeauna constituind un exemplu și pentru personalul altor unități comerciale de stat.

Corespondent
VASILE MIHAILESCU

● Îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan ce le revin pescarilor de la punctul Gura-Gîrluții, raionul Călmățui, constituie pentru ei un nou prilej de a-și înzeci eforturile.

Datorită muncii depuse pe trimestrul I al anului 1955 pescarii de la acest punct au primit drapelul de secție piscicolă fruntașă pe întreprindere.

Dar pentru ca acest drapel de secție fruntașă să fie păstrat și în viitor, ei au continuat să muncească cu și mai multă însuflețire. În luna trecută au realizat o depășire de plan de 338 la sută. Un loc important în obținerea acestei depășiri revine brigăzii fruntașă condusă de tovarășul Bordea Constantin, cît și pescarilor fruntași Stancu Popa și Iancu Bucur, membri în această brigadă.

Corespondent
GETA SULICO

Să însilozăm cît mai multe nutrețuri

Însilozarea sau murarea nutrețurilor este o metodă de conservare, prin care acestea își păstrează conținutul în substanțe nutritive și în vitamine, conținut foarte asemănător cu al nutrețurilor proaspete.

Prin însilozare, furajele verzi pierd mai puține substanțe nutritive, în special albumină, decît prin uscare. Dacă în condițiile obișnuite de recoltare, pentru fîn se pierd 40-50 la sută din substanțele nutritive, din masa verde însilozată rațional, pierderile ating arareori 10 la sută, iar pierderile de albumină sînt aproape nule.

În afară de aceasta, trebuie luat în considerație faptul că într-un spațiu mic se înmagazinează o mare cantitate de substanțe nutritive. Astfel, 1 mc. de fîn cîntărește 60-70 kg. și conține 30-40 unități nutritive, pe cînd 1 mc. de nutreț murat cîntărește 600-700 kg. și conține 120-140 unități nutritive (deci la același volum nutrețul murat conține o valoare nutritivă de 3-4 ori mai mare decît fînul).

În perioada de față, lucrările de însilozare a nutrețului trebuie considerate ca acțiuni de frunte, atît în unitățile agricole socialiste, cît și în gospodăriile individuale.

La stabilirea necesarului de nutreț murat se ia în considerație că pentru fiecare cap de vacă sînt necesare 4.500-5.000 kg nutreț murat, pentru un bou de muncă 3.500-4.000, pentru tineret taurin 2.500 kg. pentru o oaie 1.200, iar pentru o scroafă de prăsilă 1.000 kg.

Ca material de însilozare se folosesc atît culturile speciale, porumb și floarea-soarelui cît și alte resurse furajere ca: trifoi, lucernă, borceaguri, varză, rapiță, frunze de rădăcinoase.

Recoltarea culturilor pentru însilozare se face la faza de maturitate, cînd ele dau cea mai mare recoltă de masă verde și conțin cea mai mare cantitate de substanțe nutritive ușor asimilabile.

Porumbul este considerat ca cea mai bună plantă de însilozare, avînd o masă vegetativă abundentă, suculentă și bogată în zahăr, care favorizează fermentația necesară obținerii unui nutreț murat de bună calitate.

Acum este timpul cel mai potrivit pentru recoltarea porumbului destinat însilozării. Momentul acesta trebuie să corespundă cu maturitatea în pîrgă, cînd boabele sînt lăptoase-ceroase, (tari, dar pot fi tăiate cu unghia), frunzele de jos s-au îngălbenit, iar cele de sus sînt încă verzi.

Un bun furaj însilozat se obține atunci cînd așezarea lui în siloz se face în mod compact. Pentru a ușura așezarea compactă, tasarea lui și pentru a obține o bună fermentație, nutrețul trebuie tocat. Prin tocare sucul care conține zahăr se elimină mai ușor, presarea se face mai bine, pierderile de nutreț sînt mai mici.

Însilozarea furajelor se face în silozuri speciale, șanțuri sau gropi. Silozurile trebuie să fie așezate pe un teren ridicat, uscat, iar șanțurile și gropile pe locuri ridicate, în terenuri compacte, argiloase, impermeabile, mai ridicate cu cel puțin 0,5 m față de nivelul apei freatice. Gropile au de obicei un diametru de 2,5 m. și adîncimea de 3 m. Într-o astfel de groapă se pot însiloza 10-12 tone nutreț.

Șanțurile se fac în general largi de 3 m., adînci de 2,5 m. și lungi pînă la 15 m. Într-un astfel de șanț se pot însiloza 110 tone nutreț.

La calcularea capacității construcțiilor de siloz se socotește că 1 mc. de furaj însilozat gata preparat din porumb, floarea-soarelui, sorg, cîntărește cca. 600 kg.; 1 mc. din iarbă, borceag, trifoi, leguminoase — 700 kg.; iar din frunzele rădăcinoaselor aproape 750 kg. În timpul însilozării, masa de furaj se comprimă scăzînd aproximativ cu 15-20 la sută din înălțimea sa. De aceea, pentru fiecare metru cub de furaj însilozat, gata preparat, trebuie să avem cca. 1,15-1,20 mc. de încăpere.

Pe măsură ce furajul este tocat, el se presează bine în groapă, astfel ca să nu rămînă spații goale. Însilozarea trebuie să decurgă repede, astfel ca silozul să fie umplut în 2-3 zile și acoperit cu lut și pămînt.

Pentru aceasta, munca trebuie organizată din timp. Pînă la data începerii însilozării, tocătoarele și motoarele trebuie reparate, puse la punct, iar transportul furajelor din cîmp — proaspăt cosite — astfel organizat, încît tocătorile să nu stea degeaba. Într-o zi trebuie recoltat numai atît cît se poate însiloza în aceeași zi.

În silozul umplut repede și fără întrerupere temperatura nu se ridică peste 35°, iar fermentarea după metoda numită „la rece" asigură obținerea unui nutreț murat de calitate și cu pierderi neînsemnate de substanțe nutritive.

În timpul însilozării trebuie avut în vedere ca nutrețul să nu conțină corpuri străine ca pietre, bucăți de fier sau sîrmă.

Din punct de vedere al conținutului în substanțe nutritive, 4-6 kg. nutreț murat au aceeași valoare nutritivă ca și 1 kg. de ovăz. În afară de iarba verde, nutrețul murat este cel mai bogat în vitamine.

Dat în alimentația animalelor, în special a vacilor de lapte, în cantități de 25-40 kg. pe zi, nutrețul murat mărește pofta de mîncare a animalelor și ajută la buna folosire a altor furaje mai puțin digestibile, cum sînt paiele, fînurile, cu care se pot da în amestec.

Vacile hrănite cu nutreț murat de calitate dau o producție sporită de lapte și de calitate superioară.

De asemenea nutrețul murat asigură buna dezvoltare și creștere a animalelor, mai ales tinere, el fiind „pășunea de iarnă a animalelor".

Ing. agr. NICOLETA LITVIN

Așa procedează utemiștii

Totul s-a petrecut foarte repede. Scăpînd pentru un moment de sub observația părinților, doi copii, avînd cam 5 ani fiecare, s-au depărtat de casă, oprindu-se într-o grădină să se joace. Printre jucării aveau și o cutie cu chibrituri. Aprinderea unui chibrit le-a atras atenția și i-a bucurat că uscăturile care erau în jur ard...

Comuna Bălteni, raionul Slatina, era ca pustie în acea după-amiază. Țăranii muncitori erau pe cîmp sau la ariile de treier. Elevii și studenții aflați în vacanță organizaseră și ei unele acțiuni, iar acum o parte se și înapoiaseră pe la casele lor. Cei cinci frați Graure, elevi și studenți, se aflau acasă și roboteau cîte ceva în lipsa părinților care munceau la colectiva din sat. Cînd au văzut flăcările ce se ridicau din grădina vecinului lor, au lăsat totul baltă și au alergat la locul incendiului cu sape, lopeți și găleți. Utemistul Gheorghe I. Graure, absolvent al școlii medii, dîndu-și seama că focul poate cuprinde una cîte una casele din jur, a început, ajutat de surorile sale, să izoleze focul înăbușind flăcările cu pămînt și a dat alarma.

Surorile lui, Marilena și Viorica, cărau de zor apă cu gălețile. Lacul era cam departe de locul incendiat. De aceea ele se grăbeau și mai mult. Au obosit de atîta alergătură în soare, au căzut, s-au umplut de noroi, dar au continuat să care apă.

Gheorghe se lupta cu focul cu și mai mare îndîrjire. Chiar lîngă locul incendiului se afla casa orfanei Maria Călin și gospodăria lui Voicu M. Călin. Focul, deși localizat, amenința. Și ca un făcut, vîntul începea să bată din ce în ce mai tare.

La venirea celorlalți cetățeni, focul era complect izolat. Cei cinci frați utemiști erau de nerecunoscut: murdari de noroi, înnegriți de fum și obosiți. Erau însă mulțumiți: își făcuseră datoria.

Corespondent
ION ENACHE

La lopătarea grînelor

N-a fost nevoie de nici o ședință, de nici o prelucrare. A fost de ajuns doar să li se spună că, la baza de recepție, este nevoie de oameni muncitori pentru a lopăta și aerisi grînele, pentru ca acestea să fie păstrate în cît mai bune condițiuni. Și tinerii de la diferite instituții și întreprinderi din Codăești, regiunea Iași, au înțeles chiar de la început ce au de făcut.

La bază, munca a fost organizată temeinic. Unele echipe lopătau grîul altele încărcau grîul în saci și-i urcau în camioane spre a fi transportate spre alte magazii mai încăpătoare.

Munca a fost rodnică. În cele 92 ore de muncă voluntară prestate în prima acțiune organizată, tinerii au lopătat peste 20 vagoane de grîne și au încărcat în saci mai bine de 6 vagoane. Utemiștii Gheorghe Hîrjeu, Ioan Bucur, Constantin Vasiliu, Maria Merlan, Suzana Mocanu, T. Livinți și alții au muncit cu multă rîvnă în această acțiune.

Corespondent
TITUS MATCU

Abonamente la ziarele și revistele sovietice

Numeroși oameni ai muncii din regiunea Hunedoara au învățat în ultimii ani limba rusă în cadrul cercurilor organizate pe lîngă întreprinderi, instituții și la sate.

Ca urmare a acestui fapt, un număr tot mai mare de cărți și reviste sovietice se vînd oamenilor muncii din regiune, prin unitățile „Librăria Noastră", iar numărul celor care se abonează la reviste sau ziare sovietice a crescut continuu în ultimii ani.

În regiunea Hunedoara s-au făcut pînă în prezent aproape 3000 de abonamente la revistele și ziarele sovietice pe anul 1956. Printre abonații la presa sovietică pe anul 1956 sînt aproape 200 de mineri din Valea Jiului și siderurgiști din Hunedoara.

Pe marginea finalei campionatului R.P.R. de poliatlon G.M.A.

Concurenți slab pregătiți

Cîmpina a găzduit mai zilele trecute, una dintre cele mai interesante competiții sportive de masă: finala campionatului R.P.R. de poliatlon G.M.A.

După o luptă în care aproape 60 de tineri s-au întrecut cu secundele și chiar cu zecimi de secundă, mult rîvnitul titlu de campion al Republicii Populare Romîne a revenit maestrei sportului Edith Treybal (fete) și utemistului Eugen Ignat (băieți).

Complexul sportiv „Gata pentru muncă și apărarea patriei" este astăzi competiția sportivă care se bucură de cea mai mare popularitate în rîndurile tinerilor din orașele și satele patriei noastre. Tot mai mulți sînt cei pe pieptul cărora strălucește astăzi insigna G.M.A. Dar nu numai atît. Complexul G.M.A. organizează activitatea sportivă a tinerilor, creează posibilitatea descoperirii de noi elemente talentate și ridicarea lor pe drumul măiestriei sportive.

Odată purtători ai insignei G.M.A., tinerii sportivi au nevoie de continuitate în activitatea lor, dar mai cu seamă au nevoie să participe la concursuri pentru verificarea pregătirii căpătate. Ori, tocmai un asemenea scop îl are Campionatul R.P.R. de poliatlon G.M.A.

Organizîndu-se pe mai multe etape — începînd cu cea de colectiv și ajungînd pînă la cea pentru cucerirea titlului de campion al R.P.R. — această competiție asigură purtătorilor insignei G.M.A. gradul I, pe lîngă posibilitatea cuceririi insignei G.M.A. gradul II, condițiile pregătirii și obținerii unor performanțe valoroase. Edițiile anterioare ale campionatului R.P.R. de poliatlon G.M.A. au demonstrat cu prisosință acest lucru.

Numai în anul 1954, luînd parte la aceste competiții au trecut normele insignei G.M.A. gradul II peste 20.000 de tineri. Numeroși tineri au trecut cu acest prilej din faza de sportivi începători, devenind membri activi ai diferitelor secții pe ramuri de sport ale colectivelor sportive. Din rîndurile acestora s-au ridicat o seamă de sportivi fruntași ca: Victor Teodorescu, Mioara Moraru, Olga Jabă și mulți alții.

Spre deosebire de precedentele ediții și mai cu seamă de cea a anului trecut, recenta finală a ediției 1955 a campionatului R.P.R. de poliatlon G.M.A. s-a bucurat de o seamă de condiții noi. Dacă anul trecut concurenții au avut de înfruntat nu numai secundele ci și un neprevăzut adversar — ploaia, anul acesta natura le-a fost un bun prieten în obținerea de rezultate cît mai bune.

Buna organizare a competiției, făcută de C.C.F.S. de pe lîngă Consiliul de Miniștri cu ajutorul Comitetului regional C.F.S. Ploești și a Comitetului raional C.F.S. Cîmpina, a oferit tuturor concurenților cele mai optime condiții atît în întrecere — prin asigurarea bazelor sportive cu ca și a materialelor necesare, cît și în ceea ce privește condițiile de refacere a eforturilor — alimentarea și odihna concurenților. Hrana bogată în calorii, odihna ca și asigurarea în bune condițiuni a transportului au refăcut ușor organismul concurenților după eforturile depuse în concursuri.

Nu pot fi trecute cu vederea eforturile gazdei — colectivul sportiv Elacăra-Poiana — care a creat concurenților cele mai bune condiții.

Dacă în prima zi a întrecerilor finale mai domnea încă o ușoară „acalmie", firească oarecum începutului, în cea de a doua zi, dîrzenia concurenților a crescut cu fiecare probă desfășurată. După cum se știe de altfel, cîștigătorii (în deosebi la fete) s-au stabilit abia după desfășurarea ultimei probe.

Chiar din prima zi, slaba pregătire a unor concurenți a aruncat o umbră neplăcută asupra întregii competiții. Dacă la unele probe au crescut rezultatele față de anul trecut — cum ar fi spre exemplu la gimnastică (în 1954 cea mai mare notă a fost 8,35, obținută de o singură concurentă Maria Costin) — anul acesta nota 9 a fost obținută de mai multe concurente. Acest singur lucru nu ne poate mulțumi. Este știut că poliatlonul are caracterul său: multilateralitatea. Deci concurenții sînt mai întîi de toate sportivi la fel de bine pregătiți la înot, gimnastică, tir, cursa cu obstacole și la probele de atletism. Or, tocmai un asemenea lucru nu s-a văzut din păcate la majoritatea concurenților.

Pierderea victoriei și totodată a titlului de campion al R.P.R. de către juniorul Olga Jabă nu trebuie pusă numai pe seama lipsei sale de experiență. Firește și aceasta a contribuit. Dar mai întîi insuccesul său trebuie văzut în insuficienta sa pregătire multilaterală. Dacă la aruncarea greutății și la înot se comportă excepțional, întrecînd pe Mioara Moraru — campioana ediției 1954, și chiar pe maestra sportului Edith Treybal ocupînd locul I, la gimnastică și mai cu seamă în proba de 1000 m., plat Olga se comportă mult sub nivelul corespunzător.

Destul de nesatisfăcătoare — urmare de asemenea a slabei pregătiri multilaterale — a fost și comportarea concurentelor Tatiana Macarie (Galați), Olga Popescu (Pitești), Elena Poenaru (Suceava), descalificate din competiție deoarece au abandonat în cadrul probei de înot.

Nesatisfăcător pregătit din acest punct de vedere s-a prezentat și maestrul sportului Constantin Spiridon. În timp ce cucerește primele locuri la împingerea greutății și la tir, se clasează printre ultimii la 3.000 m. plat. Din păcate nu sînt acestea singurele exemple. Alexandru Vîlcea bine pregătit la gimnastică primește nota 8,65 în timp ce la proba de înot este descalificat, iar la tir, din 100 de puncte posibile nu realizează măcar 70 atît cît prevede norma G.M.A. gradul II — nici 25 pentru modestul calificativ reușit al gradului I ci doar... 4 puncte.

Dacă organizatorii competiției au asigurat condițiile bune desfășurării concursurilor, o seamă de concurenți, prin slaba lor pregătire, nu au fost la înălțimea acestei competiții.

E neplăcut și pentru Comitetul regional C.F.S. Galați faptul că reprezentanta lor, Tatiana Macarie a abandonat tocmai la proba de înot.

Ce altă părere putem avea decît că în asociația „Flamura Roșie" practicarea tirului este neglijată, cînd reprezentantul său, Al. Vîlcea — deci se presupune printre cei mai buni din asociație — realizează doar cîteva puncte din 100 posibile? Nici chiar un începător nu se poate lăuda cu această „performanță".

St. Simalcic a fost reprezentantul regiunii Stalin. El a reușit „performanța" de a se clasa pe ultimele locuri. Acest lucru este cu atît mai supărător cu cît se știe bine că, în regiunea Stalin sportul cunoaște în ultimii ani o mare dezvoltare. Așadar, este de necrezut ca Simalcic să fie cel mai bun poliatlonist al regiunii Stalin. Din păcate însă, realitatea este că atît Comitetul regional C.F.S. cît și Comitetul regional U.T.M. s-au ocupat foarte puțin de antrenarea unui număr cît mai mare de tineri la acest campionat.

Astfel în această regiune n-au participat la probele întrecerii decît un număr redus de tineri.

Regiunea Cluj n-a fost reprezentată la probele feminine.

Pe bună dreptate spectatorii s-au întrebat: în regiunea Cluj nu sînt poliatloniste? În regiunea Cluj sînt poliatloniste. Lipsește însă preocuparea pentru antrenarea lor la întreceri. Comitetele regionale C.F.S. și U.T.M. nu s-au simțit de loc vinovate că la faza regională a participat o singură concurentă care... a abandonat.

În fața acestei situații este necesar ca C.C.F.S. de pe lîngă Consiliul de Miniștri să la măsuri eficace pentru evitarea în viitor a unei asemenea stări de lucruri.

Mai mult decît oricînd experiența acestei ediții trebuie luată în seamă atunci cînd se va trece la organizarea viitoarei ediții.

VASILE RANGA

In ajutorul tinerelor cadre didactice

Rolul educativ al seminarului

Educația comunistă a studenților este organic legată de întreaga activitate didactică și metodico-științifică ce se desfășoară în institutele de învățămînt superior. Lecțiile, seminariile, lucrările de laborator, consultațiile, cercurile științifice studențești, colocviile și examenele sînt verigi principale, proprii procesului de învățămînt, care au și un anumit rol educativ în funcție de particularitățile fiecăreia. Marea lor forță educativă constă în faptul că au la bază formele colective de muncă. Între acestea, seminariile ocupă un loc central.

În seminar se generalizează materialul studiat, se fixează și se adîncesc cunoștințele însușite de studenți în procesul muncii individuale.

Seminarul contribuie la formarea deprinderii de a folosi metode științifice în cercetarea faptelor, dezvoltă la studenți gîndirea independentă, creatoare, capacitatea de a pune în practică cunoștințele însușite și de a le expune clar și convingător.

Una dintre sarcinile de bază ale muncii educative în seminar este aceea de a-i face pe studenți să se bazeze în permanență pe cunoștințele anterioare. Această cerință decurge — după cum se știe — din necesitatea de a studia orice problemă de la formele cele mai simple la cele mai complexe. În felul acesta, studentul învață să rezolve în mod științific orice problemă, înțelege utilitatea cunoștințelor însușite — ceea ce îl stimulează la o muncă intensă în viitor.

O altă sarcină de bază a muncii în seminar în legătură cu ridicarea calității pregătirii studenților este de a-i obișnui pe aceștia să sesizeze cu ușurință esențialul. Atitudinea formală față de studiu, memorarea mecanică, face să dispară din cîmpul vizual tocmai ceea ce trebuie însușit. În seminar, ca și în viața practică, lipsa noțiunilor esențiale duce la dezorientare și la aplicarea dogmatică a unor cunoștințe. Însușirea creatoare a științei cere tratarea concretă a problemelor și scoaterea în evidență a legăturilor interne, esențiale ale fenomenelor, a interdependenței dintre ele.

În cursul desfășurării seminarului, observînd unele tendințe de a se îndepărta de problemele esențiale, conducătorul seminarului reamintește sarcina propusă în legătură cu tema indicată. Aceasta face ca studenții să-și concentreze atenția la discuții mai mult asupra problemelor esențiale.

Verificînd caietele de conspecte mulți conducători de seminar fac observații pe caietele studenților, arătînd în ce măsură aceștia au sezisat esențialul și-i cheamă la cabinetul catedrei pentru a-i ajuta pe cei care întîmpină greutăți din acest punct de vedere.

Pentru eliminarea însușirii amănuntelor inutile și în munca de formare a deprinderii studenților cu studiul sistematic, de o mare importanță este metoda de lucru. În seminar, se arată studenților încă de la începutul anului școlar — în special în primii ani de studii — cum se iau notițe la curs și în studiu, cum se întocmește un conspect sau o fișă de studiu etc. Experiența arată că studenților din anul I este necesar să li se dea și îndrumări cu privire la împărțirea timpului liber în așa fel ca eforturile să fie dozate uniform, continuu și totodată să aibă posibilitatea dezvoltării multilaterale, prin practicarea diferitelor sporturi sau participarea la diferite cercuri artistice de amatori, prin vizionarea de filme, lectura literaturii beletristice etc.

Eficacitatea îndrumărilor date în seminar pentru formarea metodei de lucru este determinată între altele și de cunoașterea temeinică a studenților. De calitățile specifice fiecărui student sînt legate metodele pe care le folosește cadrul didactic, urmărind la unii creșterea puterii de muncă și de pătrundere a materialului sau la alții îmbunătățirea formei de exprimare; sînt cultivate anumite calități ce se află în germene la studenți sau, dimpotrivă, sînt lichidate anumite slăbiciuni sau tendințe dăunătoare dezvoltării ulterioare, cum ar fi de pildă memorarea mecanică etc.

Conducătorul seminarului învață pe studenți să aibă o atitudine critică față de activitatea tovarășilor lor de muncă și curajul de a exprima deschis ceea ce gîndesc. Putem menționa următorul caz. La I.S.E.P. „V. I. Lenin" București, în cursul semestrului I al anului școlar 1954/55, se discuta la un seminar de economie politică (în grupa 105, anul III, Facultatea de economie politică, conducătorul seminarului conf. D. Grindea) despre necesitatea producției de mărfuri în socialism și particularitățile ei. Studentul numit să răspundă în legătură cu această problemă a făcut o expunere din care se vedea că studiase „în fugă", că nu se preocupase de esența problemei, de înțelegerea temeinică a conținutului. De aceea, el a făcut numeroase greșeli de fond și o serie de formulări confuze. Planul de expunere al studentului a confirmat conducătorului de seminar că acesta studiase superficial (planul cuprindea 6-7 rînduri scrise neglijent).

Ținînd seama de buna pregătire a majorității studenților care formau această grupă, greșelile de fond sau formă făcute de student au fost notate de conducătorul seminarului fără a interveni în cursul expunerii, urmărind să vadă cît de atenți sînt ceilalți studenți la cele spuse de colegul lor, dacă au sezisat greșelile făcute și cum le vor combate, cum vor rezolva problemele puse în discuție.

Studenții Lazăr, Pascu, Rosner, Ene și alții, au făcut observații interesante, dezvăluind greșelile de fond sau de exprimare făcute de colegul lor. Studentul care a făcut expunerea și-a dat seama că nu te poți prezenta la seminar cu o astfel de „pregătire", că nu ai dreptul să arunci „cuvinte în vînt", că trebuie să răspunzi în fața colectivului pentru fiecare afirmație făcută. Grupa de studenți dovedise că e un colectiv închegat, intransigent față de superficialitatea în muncă a membrilor săi. Conducătorul seminarului antrenase la discuții prin cîteva cuvinte masa de studenți. Dar climatul favorabil unei astfel de atitudini din partea colectivului grupei fusese creat treptat încă din seminariile anterioare. Ulterior, studentul care se prezentase nepregătit a început să-și îndrepte munca sa. La examene a obținut rezultate mulțumitoare.

Acest exemplu mai arată că, pentru o rodnică muncă educativă, conducătorul de seminar trebuie să se bazeze pe activul grupei format din studenții cu cea mai bună pregătire profesională, exemplu de muncă, conștiinciozitate și disciplină, prin intermediul căreia să acționeze asupra întregului colectiv.

Eficiența muncii educative în seminar depinde în mare măsură de bogăția de idei, de tăria convingerilor, de căldura cu care conducătorul de seminar se apropie de tineri. Studenții capătă încredere și învață cu plăcere de la un cadru didactic bine pregătit, care se exprimă frumos, care îi ajută în studiu, modest, apropiat de studenți dar nu familiarist. Studenții sînt atenți la întregul mod de comportare al cadrului didactic și se străduiesc treptat să-i urmeze exemplul. Studenții știu să aprecieze just de cele mai multe ori cît de strînsă este legătura dintre vorba și fapta conducătorului de seminar, cît este de obiectiv în aprecieri învățînd de la el și această „lecție" de educație odată cu însușirea cunoștințelor.

De pildă, grupa 313 din anul II, Facultatea de tehnologia țițeiului a Institutului de petrol și gaze din București a studiat sistematic cele predate la Rezistența materialelor și a obținut succese însemnate în anul școlar trecut; conducătorul seminarului (lector D. Romalo) s-a preocupat îndeaproape de îndrumarea studenților și a fost exigent. Apreciat de studenți pentru simplitatea cu care a știut să prezinte chiar și cele mai complicate probleme cît și pentru modul tovărășesc de a se comporta, conducătorul seminarului a făcut ca studiul la această disciplină să devină o adevărată plăcere.

Sînt și asistenți care se pregătesc slab pentru seminarii, care nu rezolvă de multe ori nici problemele enunțate la cursuri și din această cauză, orele lor de seminar nu dau cele mai bune rezultate. Unii asistenți întîrzie de la seminarii, nu respectă timpul acordat pentru pauză, sînt distanți față de tineri. Studenții observă și unele neglijențe în felul de a se îmbrăca sau în felul de a vorbi al unor cadre didactice. Este clar că astfel de asistenți nu pot cere disciplină, muncă temeinică din partea studenților și o ținută îngrijită cînd ei înșiși nu sînt un exemplu de urmat. În aceste condiții și rolul educativ al seminarului scade.

Entuziasmul conducătorului de seminar, suflul mereu proaspăt și felul interesant de a conduce discuțiile au o deosebită însemnătate în însușirea cunoștințelor și în creșterea dragostei față de studiul disciplinei respective. Tov. lector Mihail Atanasiu de la catedra de mecanică a Institutului politehnic din București, a prezentat studenților în seminar și unele date biografice ale oamenilor de știință de numele cărora se legau teoremele studiate sau unele date în legătură cu ultimele cuceriri ale științei etc. Aceasta a dus la înviorarea atmosferei din seminar și totodată a ajutat educației studenților, a sporit cunoștințele lor, i-a îndemnat la studiu și i-a făcut să rețină mai ușor teoremele studiate.

Cultivarea dragostei față de profesiunea aleasă este una din sarcinile principale ale educației comuniste și asupra căreia munca de seminar poate acționa din plin. Dezvăluind studenților conținutul disciplinei respective, problemele pe care le pune și metodele de rezolvare, importanța sa practică și științifică, conducătorul seminarului face ca dragostea față de studiul acelei discipline să crească în rîndurile studenților. De aici necesitatea de a face seminariile cît mai concrete, mai apropiate de viață. De o mare importanță sînt excursiile în uzine, la G.A.C., la S.M.T.-uri.

Dragostea pentru profesiune și pentru întreaga activitate este legată și de interesul conducătorului de seminar pentru munca fiecărui student în afară de facultate. Din păcate unii asistenți consideră că obligația lor se încheie cu ținerea seminariilor și neglijează tocmai acea apropiere caldă față de tineri, față de preocupările lor, apropiere care le-ar permite îndrumarea acestora în legătură cu profesiunea pe care și-au ales-o.

Pentru tînărul din orice domeniu de activitate, de o mare importanță este studiul sistematic al învățăturii marxist-leniniste. Seminariile de marxism-leninism, de economie politică ținute la un înalt nivel ideologic și politic, legate de problemele practice ale construcției socialiste în țara noastră contribuie la formarea capacității de a aplica în mod creator învățătura marxist-leninistă la condițiile concrete ale țării noastre.

Pentru munca educativă în seminar este deosebit de importantă legătura cu organizația U.T.M., care ajută la mobilizarea studenților în ridicarea nivelului la învățătură, în formarea unei discipline conștiente.

Legătura permanentă a conducătorului de seminar cu conducerea grupelor de studenți duce la creșterea simțului de răspundere a întregii grupe, la îmbunătățirea muncii profesionale. Un exemplu în această privință l-a constituit grupa 410 din anul III de la Facultatea de mașini și utilaj pentru industria petrolului din Institutul de petrol și gaze din București, unde, în anul școlar trecut, unii studenți ai acestei grupe s-au prezentat nepregătiți la unele materii și nu și-au întocmit temele date pentru acasă etc. Responsabilul de grupă, organizatorul U.T.M. și responsabilul cu munca profesională, preocupîndu-se de întreaga activitate a grupei și în primul rînd de pregătirea profesională a studenților au discutat imediat atitudinea acelor studenți care au neglijat studiul lor, mai întîi în cadrul grupei și apoi în ședința de an. Ca urmare activitatea profesională a studenților s-a îmbunătățit simțitor, a crescut conștiinciozitatea și disciplina lor.

Trebuie combătute cu tărie tendințele manifestate de unele cadre didactice de a lăsa educația studenților numai pe seama organizațiilor U.T.M. și sindicale sau a considera că această sarcină nu se poate realiza în seminar, sau că numai catedrele de științe sociale au posibilitatea să realizeze această cerință. În realitate, educația în procesul de învățămînt este un principiu elementar în pedagogie. În toate verigile procesului instructiv se face, într-o formă sau alta, și educația tineretului. Ruperea educației de procesul instructiv duce la golirea procesului de învățămînt de ceea ce este viu, la transformarea acestuia în ceva searbăd, sec. De aici decurge și necesitatea de a aprecia necontenit care este valoarea educativă a fiecărui seminar, care este sarcina sa și din acest punct de vedere.

Noul an școlar 1955-1956 pune în fața cadrelor didactice și în mod special a celor tinere sarcina ridicării pe o treaptă superioară a conținutului învățămîntului, a îmbunătățirii calificării cadrelor și a intensificării eforturilor în munca de educație comunistă a tineretului. Seminariile pot contribui din plin la realizarea acestor sarcini. Pentru aceasta este necesar să se asigure o temeinică pregătire a conducătorului de seminar, un studiu atent al metodicii desfășurării seminarului, o legătură mai strînsă cu organizațiile U.T.M.

GH. P. APOSTOL

UN AJUTOR PREȚIOS

În munca de instructor regional am întîlnit de multe ori probleme mai greu de rezolvat. De fiecare dată însă am avut un neprețuit ajutor. Articolele, reportajele și însemnările publicate în paginile buletinului „Din experiența Comsomolului" m-au ajutat, mi-au lămurit neînțelegerile, mi-au înfățișat din cele mai bune metode de muncă ale organizațiilor de Comsomol.

Despre cîteva din aceste învățăminte vreau să povestesc în rîndurile de mai jos:

Intr-un număr al revistei din anul acesta a apărut articolul „Comitetul raional de Comsomol și activul său", semnat de Rziankin, în care se povestește despre munca rodnică care o desfășoară comitetul raional cu ajutorul activului larg nesalariat. Comitetul raional U.T.M. Lipova pe care îl am sub instructaj nu avea un asemenea activ. Avea doar cîțiva utemiști care erau folosiți sporadic și de multe ori într-un mod nejust: ori erau curieri ai comitetului raional ori scriptologi.

În același timp, atît tovarășul Ion Ardeleanu, prim secretar, cît și tovarășul Ștefan Sălăjan — secretar cu propaganda și agitația — se plîngeau că nu pot cuprinde munca cu forțele pe care le au și de aceea îndrumarea multor organizații de bază U.T.M. este slabă. Împreună cu ei am discutat problema formării unui activ mai larg, care să ajute efectiv comitetul raional U.T.M. în rezolvarea sarcinilor organizației. Și așa, din rîndul celor mai buni utemiști din raion au fost recrutați 30 de tineri pe care biroul raional i-a confirmat ca instructori nesalariați, instruindu-i asupra sarcinilor ce le stau în față. Munca lor a început să se facă simțită. Brodin Vasile, de pildă, responsabilul stației de radioamplificare locală, este și instructor nesalariat al comitetului raional U.T.M. pentru organizația de bază din comuna Ghioroc. El, împreună cu comitetul organizației de bază au găsit în comună încă 11 utemiști care nu erau trecuți în evidență, i-a lămurit să-și achite cotizațiile restante și i-a antrenat în munca organizației de bază U.T.M., alături de ceilalți utemiști. Instructorul nesalariat alături de comitetul organizației de bază U.T.M. a reușit în urma preschimbării documentelor de organizație să îndrume mai temeinic munca utemiștilor, iar rezultatele să fie din zi în zi tot mai îmbucurătoare. Dacă comuna Ghioroc a ajuns să fie fruntașă pe raion la muncile de recoltare, acest lucru se datorește și muncii pe care a desfășurat-o instructorul nesalariat al comitetului raional. Acesta este un singur exemplu din atîtea altele similare cîte sînt acum în raionul Lipova. Cu ajutorul activului nesalariat, comitetul raional U.T.M. reușește să cuprindă mai temeinic munca de organizație în toate domeniile de activitate.

Buletinul „Din experiența Comsomolului" mă ajută nu numai în orientarea spre rezolvarea celor mai arzătoare probleme, ci și în însușirea unui stil de muncă tineresc, a unei comportări morale juste etc. În acest sens este grăitor articolul „Împotriva birocratismului, pentru o activitate organizatorică vie în rîndurile tineretului" de V. Striganov. Acesta mi-a dat posibilitatea să observ cu mai multă ușurință unele defecțiuni din munca biroului raional, dar în același timp și căile de îndreptare. De pildă, am observat că biroul raional elaborează multe hotărîri pe care nu și le respectă. Anul acesta vor fi deschise 160 de cercuri și cursuri politice în acest raion. Numărul lor este aproape triplu față de anul trecut, dar asta nu înseamnă nici pe departe că organizarea lor întrece posibilitățile raionului. Biroul raional hotărîse să confirme pînă la 20 iunie toți propagandiștii cursurilor și cercurilor politice. La 20 iunie însă nu era confirmat nici un propagandist de către biroul raional. Ba mai mult în sectorul instructorului raional Păcurar Gh. din 18 propagandiști doar 5 erau confirmați în adunările generale ale organizațiilor de bază U.T.M.

Această situație se datora atît faptului că în cadrul biroului raional nu se desfășura o muncă colectivă pentru rezolvarea sarcinilor, dar mai ales faptului că toate forțele activului raional au fost antrenate exclusiv în organizarea întrecerilor sportive ale tineretului, neglijîndu-se în mod intolerabil celelalte aspecte ale muncii. Discutînd amănunțit această problemă cu biroul raional, ei au putut să-și dea seama de greșeala lor esențială — încălcarea propriilor hotărîri. După această discuție, biroul raional și în special secția de propagandă și agitație a trecut la înlăturarea lipsurilor manifestate în această direcție. În momentul de față raionul Lipova a ajuns să fie printre raioanele fruntașe din regiune în ceea ce privește organizarea viitorului an de învățămînt politic.

Buletinul „Din experiența Comsomolului" publică și alte materiale care atacă probleme ale comportării morale a tineretului. Îmi amintesc de nr. 7/1955 al buletinului. Este acolo un articol intitulat: „Modestia o comoară a omului". Drept să vă spun, acest articol m-a făcut să privesc cu mai multă exigență comportarea mea, felul de a discuta cu oamenii. În același timp articolul m-a ajutat să combat cu mai multă tărie tendințele de îngîmfare ale unor tovarăși cu care am lucrat.

La sediul Comitetului raional U.T.M. Lipova a avut loc o ședință cu secretarii organizațiilor de bază U.T.M. din oraș. A luat la un moment dat cuvîntul tov. Nicolae Vijijoiu, șeful secției organizațiilor U.T.M. a comitetului raional. El a luat o poziție de orator, și-a răsucit de cîteva ori autoritar privirea peste capetele celor prezenți și a început să le vorbească cu un ton grav, cu fraze pompoase. Mulți din cei prezenți au început să-și dea cu cotul și să rîdă cu subînțeles. Cînd vorbea, tovarășul Vijijoiu era cu totul altul. După această ședință i-am atras atenția tovărășește, că acestea sînt tendințe străine. El e un tovarăș cu puțină experiență în muncă. Discuția se vede că i-a folosit. Tovarășul Vijijoiu cînd ia acum cuvîntul vorbește cu glasul său firesc, cu fraze simple, normale.

Am povestit aici despre cîteva din articolele publicate în buletinul „Din experiența Comsomolului", care m-au ajutat mai mult în munca mea. Se mai pot spune însă multe. De pildă, despre publicarea operativă de articole și reportaje care corespund sarcinilor noastre de mai mare importanță ca de exemplu: preschimbarea documentelor de organizație, vacanța de vară a pionierilor și școlarilor, campania agricolă de vară etc.

Pentru a obișnui pe toți activiștii comitetului raional U.T.M. Lipova să studieze această revistă cu regularitate, biroul raional le indică ce anume să citească în primul rînd, organizînd apoi discuții pe marginea articolelor.

Experiența gloriosului Comsomol este vastă în toate domeniile muncii de organizație. Buletinul „Din experiența Comsomolului" ne prezintă spicuiri din munca celei mai înaintate organizații de tineret și fiecare activist ar trebui să se străduiască s-o folosească cît mai din plin, pentru îmbunătățirea continuă a muncii organizației noastre — Uniunea Tineretului Muncitor.

ION SUTTER
instructor
al Comitetului regional U.T.M. Arad

Fruntașă în comerțul de stat

În aceste zile orașul Constanța cunoaște o animație deosebită. Numeroși oameni ai muncii, veniți la odihnă, se plimbă, fac plajă, cîntă și se distrează.

De dimineață și pînă aproape de orele 22, magazinul nostru „Comaliment" primește oaspeți dragi.

Cei mai mulți vizitatori se opresc și zăbovesc în fața raionului de produse zaharoase. Aici muncește utemista Anastasia Costache, cea mai bună vînzătoare din magazin. De statură potrivită, cu zîmbetul mereu pe buze, nu lipsește niciodată de la locul său de muncă. Nimeni n-a auzit-o plîngîndu-se de oboseală. Intrebările ei sînt întotdeauna adresate cu seriozitate și fără întîrziere.

— Doriți să cumpărați ceva? Și fără să aștepte răspunsul începe să prezinte marfa.

S-ar părea curios cum de nu se plictisește repetînd într-una sorturile de produse. Acest lucru nu se explică decît într-un singur fel: utemista Costache își iubește meseria.

A îndrăgit-o fără să-și dea seama. Acum fiecare cumpărător este pentru ea un prieten, pe care-l deservește cu dragoste și în același timp cu spirit de răspundere. Ea nu uită că titlul de vînzător în comerțul de stat trebuie cinstit în fiecare clipă printr-o bună comportare la locul de muncă, prin atitudine civilizată față de fiecare consumator.

De obicei fetele sînt gospodine. Anastasia pare însă o gospodină mai aparte, mai grijulie. Cînd își aranjează locul de muncă ai impresia că se află acasă și că vrea ca în jurul ei totul să sclipească de curățenie. In imediata apropiere a cîntarului ea și-a aranjat toate sorturile de produse: bomboane, rahat etc. Sub tejghea și-a depozitat importante cantități din mărfurile preambalate, care-i sînt necesare pentru întreaga zi.

Uneori se nasc discuții de prisos care stînjenesc pe vînzători din lucru. La evitarea lor s-a gîndit utemista Costache și a găsit rezolvarea. În galantarul de pe tejghea, ea a aranjat toate sortimentele existente în magazin, cu prețurile respective. Un lucru mărunt la prima vedere. În acest fel însă se evită numeroase discuții. Consumatorii nu mai sînt nevoiți să pună zeci de întrebări, își aleg produsele preferate și apoi fac tîrguielile.

Costache Anastasia își îndeplinește sarcinile cu multă conștiinciozitate. Pentru acest fapt este apreciată nu numai de către tovarășii ei de muncă, ci și de cumpărătorii mai vechi ai magazinului. Activitatea ei este o contribuție serioasă la mărirea vitezei de circulație a fondului de rulment. Organizîndu-și bine munca, nelipsind niciodată de la serviciu ea reușește să-și depășească zilnic planul cu 30-60 la sută.

De șase luni de zile numele ei figurează în fruntea tuturor vînzătorilor din magazin. Este stimulentul care-i întărește încrederea în posibilitățile sale, îndemnul la o muncă și mai rodnică.

Astăzi, utemista Costache este purtătoarea insignei „Fruntaș în comerțul de stat", mărturie a muncii sale neobosite.

Cu greu s-a despărțit Costache de munca de vînzător. A fost nevoită, căci conducerea magazinului „Comaliment" i-a încredințat o sarcină de răspundere — gestionară de raion. Și aici sînt sarcini grele de îndeplinit, dar greutățile nu au speriat-o niciodată. Întotdeauna a avut încredere în forțele sale, în ajutorul colectivului și întotdeauna a biruit.

Cine trece seara prin fața magazinului nu poate să nu observe următorul tablou: magazinul este încă luminat, deși ultimul cumpărător a ajuns de mult acasă sau la vila unde-și petrece concediul de odihnă. Au plecat aproape și toți vînzătorii. Costache Anastasia mai muncește încă. Ea își aprovizionează raionul cu mărfurile necesare pentru o nouă zi de muncă. Cînd se încredințează că totul este pus la punct, pleacă liniștită spre casă.

Nu-i nimic deosebit în acest fel de muncă. Costache Anastasia își face doar datoria.

Corespondent
NICOLAE TAPANGEA

„Expoziția inovatorilor"

„Expoziția inovatorilor", deschisă în Orașul Stalin, a fost vizitată de peste 15.000 de oameni ai muncii care au cercetat cu mult interes cele mai recente realizări ale inovatorilor din regiunea Stalin.

Graficele expuse arată că față de 2.604 de inovații aplicate în semestrul II al anului 1954, numărul inovațiilor înregistrate în întreprinderile din regiunea Stalin, în primul semestru al anului 1955 s-a ridicat la aproape 5.000.

Inovațiile realizate de muncitorii din întreprinderile regiunii Stalin aduc o mare contribuție la perfecționarea și îmbunătățirea procesului tehnologic, la ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Economiile realizate în primul semestru al anului 1955 prin aplicarea inovațiilor se ridică la suma de 20.145.000 lei. Numai la Uzinele de tractoare „Ernst Thälmann" din Orașul Stalin, unde funcționează 11 brigăzi complexe de inovatori, au fost realizate anul acesta economii de aproape 2.000.000 lei.

Marea sărbătoare a poporului bulgar

Graiul cifrelor

* În anul 1953, primul an al celui de al doilea plan cincinal al R. P. Bulgaria, producția industrială a crescut de aproape 5 ori în comparație cu nivelul anului 1939. În această perioadă producția industriei grele s-a mărit aproape de 9 ori. În anul 1954, producția industrială a fost cu 8,7 la sută mai mare decît în 1953.

* În anii puterii populare capacitatea centralelor electrice din Bulgaria a sporit de 3,4 ori. În acest an se va produce de peste 6 ori mai multă energie electrică decît în anul 1944. În anii regimului de democrație populară, Bulgaria — cu ajutorul Uniunii Sovietice și a țărilor frățești — și-a construit o industrie electrotehnică proprie care va satisface aproape în întregime necesitățile țării. În prezent Bulgaria produce transformatoare cu o capacitate de 110 kw., motoare electrice cu o capacitate de 160 kw., toate genurile de materiale electrice de faianță, izolatoare și becuri electrice. Anul acesta a început producția de generatoare destinate hidrocentralelor electrice.

* La sfîrșitul anului 1953 a intrat în funcțiune prima uzină siderurgică din Bulgaria — uzina „Lenin" din Dimitrovo. În acest fel puterea democrat-populară a realizat într-o perioadă mai mică de 10 ani ceea ce burghezia nu a reușit să realizeze în peste 7 decenii. În cadrul celui de al doilea plan cincinal al R. P. Bulgaria se prevede ca producția de fontă să sporească de 15 ori, de laminate — de aproximativ 10 ori, de plumb de aproximativ 5,5 ori, extracția de minereuri de fier, cupru și plumb — de aproximativ 3 ori.

* În 1954, industria carboniferă a Bulgariei a dat țării de 2,3 ori mai mult cărbune decît în 1948 și de 3,8 mai mult decît în 1939. La sfîrșitul anului 1954, extracția de minereuri a sporit de 7,3 ori față de anul 1948, iar față de anul 1939 aproape de 29 ori.

* Mari succese s-au realizat în domeniul mecanizării agriculturii. Pe ogoarele Bulgariei lucrează peste 15.000 de tractoare (socotite în 15 c.p.) și peste 2.000 combine, precum și nenumărate alte mașini agricole. În anul trecut, industria bulgară a livrat primele combine cu remorci.

* De o mare popularitate se bucură în Bulgaria cărțile sovietice, izvor nesecat de învățăminte pentru poporul bulgar. În decurs de 10 ani tirajul cărților sovietice editate în Bulgaria depășește cifra de 30.000.000 de exemplare.

ZIUA ACEEA

Kamen Calcev
scriitor bulgar

Dimineața devreme, înainte de răsăritul soarelui, deasupra orașului nostru au apărut avioane. Dar ele nu au aruncat bombe deasupra altor orașe ale patriei noastre, cum se întîmplase mai înainte, ci au făcut numai cîteva rotocoale zburînd apoi spre sud ca niște păsări albe de argint.

Oamenii din cartierul nostru s-au strîns în piață și privind avioanele care zburau pe deasupra au strigat:

— Sovietice! Sovietice!

Nu peste mult timp toți vorbeau că deasupra orașului au zburat avioane sovietice, se îmbrățișau bucuroși și spuneau:

— Ele anunță armata... și în curînd va sosi și armata.

Și într-adevăr nu a trecut multă vreme și văd pe vecinul nostru că aleargă, se ține de piept ca și cum inima i-ar zbura și strigă:

— La gară a sosit un tren roșu, alergați să-l vedeți!

Dar oamenii îl privesc mirați.

— Un tren roșu?, întrebau ei.

— Da, da, un tren roșu! Tren roșu!

Și a alergat întregul cartier către gară, iar după puțin și întregul oraș s-a revărsat acolo. Era atît de multă lume, ca și cum cineva ar fi vărsat un vagon de furnici; oamenii alergau, vorbeau, strigau, rîdeau, cîntau, fluturau batiste, iar undeva pe locomotivă fîlfîia un steag roșu.

Ce lung și frumos era trenul acela!

Toată locomotiva era împodobită cu flori și panglici roșii, iar în față de tot, pe locomotivă stătea scris: „Spre Berlin".

In vagoanele numeroase erau tunuri grele cu țevi mari. Ele de asemenea arătau: „Spre Berlin". Lîngă tunuri se vedeau tancuri. Tancurile erau de asemenea îndreptate: „Spre Berlin". Și în jurul lor stăteau mîndri ostași sovietici. Ei purtau căști de război cu stele roșii. Și stelele lor arătau: „Spre Berlin". Trenul se grăbea spre Berlin acolo, unde era ascuns dușmanul omenirii — hitlerismul. Locomotiva a pufăit, a fluierat, s-au mișcat roțile, trenul a pornit.

Și în jur plutea un nesfîrșit „ura" pe care-l striga întregul oraș.

Vitejii, ostașii cu fețele luminoase au dat onorul poporului și au pornit spre Berlin.

Dar înainte de a pleca trenul am văzut pe același vecin al nostru că se agita în mijlocul oamenilor și spunea ceva.

— M-am apropiat și am auzit: „Partizanii au coborît din munți".

Să mergem să-i întîmpinăm.

Și pînă am vorbit noi în piață, în centrul orașului au și sosit partizanii.

Erau îmbrăcați foarte deosebit unii de alții; dar toți pînă la unul aveau fețele arse de soare și vînt.

În fruntea coloanei purtau un steag mare, roșu. Pe el scria: „Moarte fascismului, libertate poporului"!

În cîntecele pe care ei le cîntau de asemenea se spunea: „Moarte fascismului — libertate poporului".

Toată piața s-a acoperit de oameni în ziua aceea luminoasă. Din față se auzeau cîntece și strigăte de bucurie. Peste capetele oamenilor fîlfîiau steaguri, steaguri. Se putea întreba fiecare de unde au fost scoase atîtea steaguri roșii. Se vede că fuseseră cusute mai devreme și pregătite pe ascuns.

În fundul pieții, într-un balcon înalt au apărut cîteva persoane, printre care erau și femei. Cum au apărut acești oameni, poporul a ridicat mîinile în sus cu pumnii strînși și de asemenea a strigat „ura".

Acest „ura" era cel mai puternic strigăt de bucurie care se auzise pînă atunci în orașul nostru. Cînd poporul a tăcut din nou, deasupra pieții s-a auzit:

„Tovarăși, libertatea așteptată atîția ani a venit! Cu ajutorul măreței armate sovietice, dușmanul a fost alungat și puterea e în mîinile poporului".

Și iar un „ura" nesfîrșit și o pădure de mîini care salutau noul guvern.

Cît a durat aceasta, acum nu-mi pot aminti. Țin minte numai că după aceea, în piață s-au încins hore înfocate care au durat pînă tîrziu în noapte.

Imi amintesc de asemenea, că seara, cînd obosit, m-am culcat, vecinul nostru spunea tatii:

— „Zilele astea plec voluntar".

— „Unde?"

— „Cu armata... Spre Berlin!"

Mult timp încă a vorbit el cu tata, dar eu am adormit legănat de cîntecele care se auzeau din oraș, legănat de tot ce se întîmplase în ziua aceea.

Și ziua aceea fusese 9 Septembrie 1944.

Sfatul maistrului

Kvelima Videnova este o tînără muncitoare de la întreprinderea electrotehnică „Vasil Kolarov". Ea este o bună muncitoare dar Grigor Kenanov este un încercat maistru, astfel încît sfaturile lui sînt totdeauna prețioase.

Calea spre învățătură

Era în perioada examenelor. Din camera în care studenții dădeau examen la Istoria Bulgariei a ieșit un tînăr înalt, tuns scurt, cu un bloc-notes în mînă. Imediat l-au înconjurat colegii:

— Ce te-a ascultat?

— Despre regele Krum.

— Fericitule! Ai scăpat...

În acele momente, studentul Gospodin Teneff era cu adevărat fericit. El povestea cu mîndrie despre felul în care a răspuns la întrebări și clipea bucuros din ochi.

Dar pînă să ajungă student în anul II al Facultății de istorie din Sofia, Teneff a parcurs un drum lung. În urmă cu 4 ani nici nu putea să-și închipuie cum arată viața studențească. Pe atunci muncea ca lucrător într-o tîmplărie. Taică-său a dus-o multă vreme greu de tot, deoarece palma de pămînt pe care o aveau la țară nu reușea să îndestuleze numeroasele guri din familie. În anul 1945 familia Teneff s-a mutat în portul Burgas și taică-său a început să muncească în port. Gospodin avea 14 ani pe atunci și s-a angajat la un tîmplar de mobile. Patronul tîmplăriei îl folosea la toate, însă numai meseria de tîmplar nu-l învăța. Băiatul n-a putut să suporte situația aceasta și a plecat de la patron, pentru a lucra la o întreprindere de stat. Cu aceasta începe viața nouă a lui Gospodin Teneff.

În puțină vreme a devenit un bun tîmplar, iar în anul 1951 cînd mai mulți muncitori au fost trimiși să studieze la facultatea muncitorească printre ei se afla și Gospodin. El a învățat cu sîrguință și astfel a putut să devină student la facultatea de istorie. Gospodin primește o bursă de stat și toate eforturile lui sînt îndreptate în direcția însușirii unor cît mai vaste cunoștințe în domeniul pe care și l-a ales.

În anii studenției Gospodin s-a căsătorit. Soția sa care de asemenea a urmat facultatea muncitorească, este în prezent studentă în anul II la Arhitectură. Cei doi soți au primit o cameră în căminul studențesc și duc o viață de muncă intensă și plină de bucurii.

Gospodin Teneff este numai unul din miile de tineri bulgari cărora regimul de democrație populară le-a deschis calea către învățătură.

AMINTIREA în Bulgaria

La un an aproape de la călătoria pe acele pămînturi, amintirea Bulgariei încă ne mai tulbură. Din tot ce-ți dăruiesc tovarășii bulgari în clipele plecării — esență de parfum de trandafiri și plăci de patefon, pachete de tutun excelent și albume de fotografii, cutii de lemn încrustate fin și monografii elegante de artă plastică — pe moment toate emoționîndu-te ușor ca un buchet de „nu mă uita" — din toate acestea, de-a lungul vremii crește intens CEVA, ceva mult mai tare ca „nu mă uita", ceva pe cît de greu, pe cît de dens, pe cît de amețitor, ca mirosul florilor de crin într-o cameră luminoasă, pe atît de banal și de tocit numit „amintire". O, desigur, nu din toate acestea — greșesc: nu din tutun, nu din parfum, nu din lemn... Parfumul se evaporă, lemnul se închide la culoare, fotografiile îngălbenesc. Nu s-a găsit deocamdată leacul păstrării tuturor lucrurilor frumoase care ne umplu viața. Atunci? Atunci cum se face că, la nenumărate zile de la evaporarea parfumului bulgăresc, nu pot uita piersicile gustoase mîncate în livezile cu pomi frînți de rod la colectiva din Perveneț, cum se face că nu pot uita pe lopătarii oțelarului Constantinov, aruncînd dolomită în cuptor, cum nu pot uita acel orășel Tîrnovo, clădit surprinzător în amfiteatru, oglindit răsturnat și calm în apa Iantrei? De ce, cu cît lemnul cutiei incrustate se înnegrește, cu atît mai exact am în minte serpentinele încruntate ale Starei Planina, de ce cu atît mai limpede o aud pe Ilca Popova în surprinzătoarea ei habaneră din „Carmen", de ce cu atît mi-e mai dor de Anghelov, călăuzul nostru, al cărui mormăit vesel în timpul savurării pline de deliciu a zmeurei n-am să-l pierd din auz toată viața? Singura explicație mulțumitoare la care am ajuns odată este aceea că bulgarii molipsesc inconștient pe cei care călătoresc prin țara lor cu ceea ce s-ar putea numi respectul sau chiar cultul Amintirii. Lent, pe nesimțite; mergi cu ei prin cele mai diferite locuri ale țării — ei își aduc aminte de una, de alta, de asta, de ailaltă... Maria Cervendieva din Sliven m-a invitat pentru 1 octombrie 1955 la aniversarea celui de al 12-lea an de la intrarea ei în partizanat. Ați mai auzit de asemenea aniversări? Numai memoria lor ultrasensibilă a putut-o concepe! Un orășel ca Slivenul are o istorie în 3 volume! Evident, cum am deschis primul volum, mi s-a spus că Anton Pann al nostru s-a născut la Sliven. Au o plăcere fantastică să-și amintească, să-ți amintească, fără melancolii, fără nostalgii. Brut și dur. Un profesor mi-a atras atenția că stegarul lui Botev, în trecerea lui din Romînia în Bulgaria, era tot din Sliven. Un om — stegarul lui Botev! — și gata, — Amintire. Ii asculți, intri în muzee, iar amintiri, ieși din muzee, din nou amintiri și tîrziu, după ce te-ai despărțit de ei observi mirat că tot ce ți-au spus și ți-au arătat te obsedează, nu te mai lasă, se cimentează în tine. Incet, încet, te-ai diformat: nu numai ce ți-au povestit ei devine amintire a ta, ci tot ce ai văzut tu, tot ce ai cunoscut, tot ce a intrat în raza simțurilor tale se topește într-o mare Amintire, care te va tulbura, mai mult ca sigur, pînă departe... Bulgarii te învață să respecți Amintirea.

Istoria, desigur, i-a adus aici — dar asta nu spune încă totul. Bulgaria e un rai pentru geologi, pentru istoricieni, pentru arheologi. Un tînăr turcolog maghiar, Hazay György din Budapesta, cu care m-am întîlnit la Sofia, era alarmat că cele 6 luni prevăzute pentru studiile și cercetările în Bulgaria necesare lucrării sale: „Situația limbii turce în secolele XIV și XV" — îi vor fi insuficiente. Era alarmat și răvășit de fericire — ca un om care a descoperit o imensă mină de aur. Îmi arăta zeci de fotografii făcute după inscripții turcești, după morminte, după pietre, după manuscrise otomane, toate găsite, bineînțeles, în Bulgaria. Turcii au ocupat 500 de ani — Bulgaria! Mai plastic: toate orașele bulgare aveau cîte un drum care ducea spre Constantinopol! Mai plastic: de-a lungul șoselelor și drumurilor vezi nenumărate case împrejmuite de ziduri înalte, reflex rămas de pe vremea turcilor, reflex de apărare a vieții. La 1365 turcii au ocupat Plovdivul de azi și l-au numit Filibe. Cuceritorii romani îl numiseră Trimontium. Înaintea romanilor, grecii îl numeau Filipopovo; inițial, tracii îl botezaseră Pulpudeva. Orașul a fost distrus odată de goți, pe vremea lui Justinian a fost reconstruit, hunii și avarii l-au distrus din nou. În jocul acesta agitat al numelor orașelor, în viziunea aceasta a așezărilor ridicate și distruse, în reflexul acesta timid al zidului înalt — ce imagine halucinantă a istoriei! Toți marii cuceritori din istoria Europei au pus piciorul pe pămîntul bulgar: au fost aici romanii, au fost hunii, avarii, jumătate de mileniu au stăpînit turcii și nu mult după ei au împărățit hitleriștii... „Numai Napoleon ne-a ocolit!", mi-a spus sarcastic un istorician venerabil din Tîrnovo, în timp ce străbăteam ulițele satului Arbanas, sat păstrat nealterat, ca o mumie, de pe vremea Evului mediu...

Și totuși, istoria lor tragică nu explică încă totul. Cultul Amintirii s-a născut din suferință cumplită. Bulgarii își amintesc totul exact, precis, dur și laconic — cum numai cei cărora durerea li s-a înserat pe oase, odată cu mușchii, o pot face. Cunoscuții care au fost la Auschwitz — tot așa își aduc aminte: laconic și dur exact și amănunțit. Nu există nimic „în general" și nu există absolut nimic siropos în evocările prietenilor bulgari. O precizie a amănuntului care ține de arta marilor scriitori realiști. Muzeele sînt adevărate temple ale memoriei. Orașele neînsemnate au muzeul lor. Muzeele sînt lucrate fără catifele, fără menajamente, aspru și încruntat; direct — „ăsta-i adevărul!" La muzeul luptei revoluționare — din Sofia: „Asta-i o carceră. Aici erau bătuți comuniștii. Uite cum îi băteau. Privește — nu fugi!" Camera torturii e astfel reconstituită, la o asemenea precizie a amănuntului, încît ești uimit că nu auzi și geamătul omului schingiuit.

La muzeul din Kazanlîc: „Ăsta-i puloverul lui Doncio Boiagiev. Glonțul a trecut pe aici. Prin gaura asta. Prin gaura asta rotundă și roșie pe margini. Prin gaura asta din dreptul inimii!". Unde-i Doncio?

La Plovdiv: „Aceste 4 capete tăiate... capete a patru partizani din detașamentul „Anton Ivanov"... ceilalți din detașament iată-i, mai în fund... Își așteaptă rîndul la tăiere... Nu da înapoi în fața fotografiei!". „Ăsta-i chipul Velei Peeva fugită cu sora ei în munți. Partizană. Înconjurată de jandarmi. Hăituită cu cîinii prin munți... Ochelari, ochelari cu ramă neagră. Privire — fără echivoc — de elevă. Elevă, cu șorț călcat de mama, cu codițe negre, cu lecțiile făcute zilnic; sărutată prima oară de-un băiat a scris în caietul intim: „M-a sărutat și nu l-am respins". Stai! Aci trebuie spus atît: aceasta-i partizana Vela Peeva, hăituită cu cîinii prin munți..."

La muzeul din Stara-Zagora: „Asta-i o hartă a Bulgariei. Semnele roșii și rotunde sînt monumentele ridicate în Bulgaria în slava armatelor rusești de la 1877 și 1944. O imensă dungă roșie. Sînge!"

Aproximativ, acesta-i stilul muzeelor lor. Fără ele, fără a le înțelege pe dinăuntru — degeaba călătorești prin Bulgaria. După ce ai ieșit din ele, dacă ai reușit să auzi plînsul cu ochi uscați care le străbate, dacă ai perceput măcar unul din oftaturile înăbușite aici, după aceea vei începe să înțelegi formidabilul proces de șlefuire a memoriei și simțirii acestui popor. O imensă pilă — grea și de o asperitate rar întîlnită, pila durerii, a trecut veacuri de-a rîndul peste sensibilitățile lor și generații după generații au înregistrat-o, adînc, pînă înăuntru, pe nervi, vibrație cu vibrație, vibrație cu vibrație. Probabil că așa au desprins ei arta Amintirii, cu A mare.

Apogeul acestei arte mi se pare că va fi realizarea unui proiect — grandios ca forță a memoriei și ca suflu al sensibilității — despre care am auzit în ultima zi a călătoriei în Bulgaria. Consiliul de Miniștri studia propunerea ca pe fiecare loc unde a căzut un partizan măcar, să se ridice un semn. Fiecare cetățean care „știe ceva" ar fi rugat să comunice sfatului popular ceea ce-și amintește. Va fi un nemaipomenit recensămînt al amintirilor. Va fi o nemaicunoscută încordare a memoriei unui popor. Nu știu dacă vă dați seama cum ar arăta Bulgaria la capătul acestui recensămînt — dar vă pot spune că au murit zeci de mii de partizani...

Zeci de mii de partizani pe un spațiu de cîteva zeci de mii de kilometri pătrați! Închipuiți-vă — și dacă înțelegeți, descoperiți-vă în fața eroilor căzuți în lupta pentru eliberarea Bulgariei!

RADU COSAȘU

Bucuria recoltelor bogate

Satul bulgar a cunoscut mari transformări în anii regimului de democrație populară. Mii de gospodării agricole cooperative de muncă au luat ființă. Printre ele se numără și cea din comuna Vesselinovo care poartă numele lui Gheorghi Dimitrov. Clișeul nostru înfățișează pe doi tineri care muncesc în gospodărie: Stiliana Prodanova și Ahmed Hassanov Amzov. Ei sînt veseli pentru roadele muncii lor.

Sosirea delegației guvernamentale a R. F. Germane la Moscova

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite: La invitația guvernului sovietic la 8 septembrie a sosit la Moscova delegația guvernamentală a Republicii Federale Germane în frunte cu cancelarul federal dr. K. Adenauer.

Din delegație fac parte dr. H. von Brentano, ministrul Afacerilor Externe, W. Hallstein, secretar de stat al Ministerului Afacerilor Externe, dr. H. Globke, secretar de stat al cancelariei cancelarului federal, ambasadorul G. Blankenhorn, dr. W. Grewe, director de minister, dr. B. Reinhardt, conducătorul secției de economie externă din Ministerul economiei, dr. H. von Scherpenberg, conducătorul secției de politică comercială din Ministerul Afacerilor Externe, dr. H. von Trützschler, conducătorul secției culturale din Ministerul Afacerilor Externe, ambasadorul V. von Eckardt, dr. E. Mohr, trimis, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, dr. von Walter, trimis, U. Müller și V. von Zahn, reprezentanți ai Ministerului pentru problemele întregii Germanii, dr. K. Koch expert. Delegația este însoțită de K. Arnold, președintele Comisiei pentru Afaceri Externe a Bundesratului, K. G. Kiesinger, președintele Comisiei pentru Afaceri Externe a Bundestagului și K. Schmid, vicepreședinte al acestei comisii.

Cu prilejul sosirii delegației Republicii Federale Germane, aeroportul Vnukovo era pavoazat cu drapelele de stat ale Republicii Federale Germane și Uniunii Sovietice. Cancelarul federal dr. K. Adenauer și delegația guvernamentală a R. F. Germane a fost întîmpinată de N. A. Bulganin, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. A. Suslov, președintele Comisiei pentru Afacerile Externe a Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S., I. G. Kabanov, ministrul Comerțului Exterior, A. A. Gromiko și V. S. Semionov, locțiitori ai Ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., T. N. Zueva, ministrul Culturii al R.S.F.S.R., M. A. Iasnov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului din Moscova, S. G. Lapin, șeful secției a 3-a pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., F. F. Molocikov, șeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S., general-maior I. S. Kolesnikov, comandantul orașului Moscova, reprezentanți ai presei sovietice și străine, printre care și ziariști vest-germani care au sosit la Moscova în legătură cu apropiatele tratative între delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Federale Germane.

Cancelarul K. Adenauer și membrii delegației au fost întîmpinați de asemenea de decanul corpului diplomatic din Moscova, R. R. Sohlman, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Suediei, Ch. E. Bohlen, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al S.U.A. în U.R.S.S., sir W. Hayter, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Marii Britanii în U.R.S.S., L. Joxe, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Franței în U.R.S.S.

La ora 5 după amiază avionul a aterizat pe aeroport.

N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a urat bun venit cancelarului K. Adenauer și membrilor delegației guvernamentale.

Cancelarul K. Adenauer a făcut pe aeroport următoarea declarație:

Declarația cancelarului Adenauer

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite: Luînd cuvîntul în fața microfonului la sosirea sa pe aeroportul din Moscova, doctorul K. Adenauer, cancelarul Republicii Federale Germane, a declarat următoarele:

— Vă mulțumesc dle. Președinte al Consiliului de Miniștri pentru cuvintele extrem de amabile cu care m-ați salutat atît pe mine cît și delegația noastră.

Nădăjduiesc în mod sincer că primul contact pe care îl stabilim prin vizita noastră la Moscova va constitui începutul stabilirii unor relații bune, normale între Uniunea Sovietică și Germania.

Sînt ferm convins că o colaborare pașnică poate aduce mult folos popoarelor din Uniunea Sovietică și poporului german și că menținerea și întărirea bunăstării și securității în Europa și în întreaga lume depinde în mare măsură de normalizarea relațiilor noastre.

Noi dorim să consacrăm în întregime cauzei păcii lucrările și tratativele noastre aici la Moscova.

★

Pe aeroport a fost aliniată o gardă de onoare și au fost executate imnurile de stat ale Republicii Federale Germane și Uniunii Sovietice.

Evenimentele din Turcia și Grecia

ANKARA 8 (Agerpres). — TASS transmite: — Intr-un comunicat guvernamental publicat de ziarul „Zafer", se spune că cabinetul de miniștri din Turcia, care s-a întrunit în după amiaza zilei de 7 septembrie la Istambul, a hotărît să introducă din nou starea de asediu la Istambul și Izmir, precum și la Ankara (la Istambul și Izmir s-a introdus stare de asediu la 6 septembrie, iar apoi în dimineața zilei de 7 septembrie a fost anulată).

Ziarul publică de asemenea comunicatul cancelariei președintelui Turciei în care se spune că președintele republicii, Bayar, a anunțat convocarea la 12 septembrie a unei sesiuni extraordinare a Medjilisului.

ATENA 8 (Agerpres). — Agenția France Presse transmite: În urma incidentelor antigrecești care au avut loc la Istambul și Izmir, Grecia nu va participa la manevrele regionale ale N.A.T.O. (Uniunea Atlanticului de Nord) prevăzute pentru 22 septembrie. Pe de altă parte, cele două delegații grecești care trebuiau să participe la conferința fondului monetar internațional și la congresul internațional de bizantinologie nu vor mai pleca la 9 septembrie la Istanbul.

Consulii Greciei la Istambul și Izmir au fost chemați la Atena de către Panayotis Canellopulos, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care-l înlocuiește pe ministrul de externe Stefanopulos, aflat în prezent la Londra.

Crește lupta grevistă în țările capitaliste

GERMANIA OCCIDENTALĂ

BERLIN 8 (Agerpres). — Peste 4.000.000 de oameni ai muncii din Germania occidentală se află în luptă pentru sporirea salariilor. Zilnic noi categorii de muncitori se alătură mișcării revendicative. La Bremen continuă greva muncitorilor de la șantierele navale „Vulcan". Toate încercările patronilor de a folosi spărgători de grevă au dat greș. Pentru a sparge greva, direcția șantierelor a recurs la concedieri în masă. Muncitorii au declarat însă că nu vor renunța la luptă pînă la satisfacerea deplină a revendicărilor lor privind sporirea salariilor.

De două săptămîni se află în grevă muncitorii din construcții din Lueneburg, Uelzen și Nordenham.

Cei 15.000 de muncitori din construcții din Oldenburg și împrejurimi s-au pronunțat în cadrul unui referendum în proporție de 96% pentru declararea grevei în caz că revendicările lor nu vor fi satisfăcute.

ANGLIA

LONDRA 8 (Agerpres). — Potrivit relatărilor presei, la 7 septembrie au declarat grevă 700 de muncitori de la șantierele navale din regiunea rîului Clyde și din Glasgow.

Greviștii cer sporirea salariilor. Continuă de asemenea greva docherilor din Glasgow, în urma căreia activitatea în port este complect paralizată.

URUGUAY

MONTEVIDEO 8 (Agerpres). — TASS transmite: De două luni în Uruguay sînt în grevă muncitorii de la marea uzină metalurgică „Ferrosmalt", care cer recunoașterea drepturilor sindicatului precum și reprimirea la lucru a aproximativ 300 de muncitori concediați. La 6 septembrie, la chemarea Uniunii Generale a oamenilor muncii din Uruguay, a fost declarată o grevă generală de 24 de ore de către muncitorii din Montevideo, capitala Uruguayului, în semn de solidaritate cu greviștii. La această grevă au participat aproximativ 150.000 de oameni — muncitori și funcționari de la abatoare, întreprinderi din industria chimică, metalurgică, de încălțăminte, textilă și de pielărie, muncitori din transportul orășenesc și din porturi, tipografi și studenți.

Această grevă generală a paralizat întreaga viață a orașului — transportul orășenesc a fost întrerupt a încetat în întregime activitatea în port, în fabrici și în uzine, toate cinematografele au fost închise și nu a apărut nici un ziar.

CHILE

SANTIAGO DE CHILE 8 (Agerpres). — După încetarea grevei salariaților publici din Chile care a durat 11 zile și a cuprins 55.000 de oameni, situația în țară continuă să rămînă încordată. Pentru a înăbuși puternica mișcare revendicativă a oamenilor muncii chilieni, președintele Carlos Ibanez a cerut și a obținut miercuri din partea Congresului puteri excepționale. În felul acesta, în decursul viitoarelor trei luni orice grevă va putea fi declarată ilegală prin instituirea stării de asediu, greviștii din serviciile publice vor putea fi concediați iar orice persoană considerată „periculoasă" va putea fi exilată într-o regiune îndepărtată a țării.

Reducerea forțelor armate ale R. P. Ungare

BUDAPESTA 8 (Agerpres). — M.T.I. transmite: Avînd în vedere slăbirea încordării internaționale după conferința de la Geneva a celor patru mari puteri și în dorința de a contribui efectiv la rîndul său, la îmbunătățirea continuă a situației internaționale și la restabilirea încrederii între state, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Ungare a hotărît să reducă efectivul forțelor armate ale Republicii Populare Ungare cu 20.000 de oameni pînă la 31 decembrie 1955.

Mijloacele materiale ce vor deveni disponibile datorită reducerii forțelor armate vor fi folosite pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale și pentru nevoi sociale. Ostașii și ofițerii demobilizați vor fi angajați în agricultură și industrie, precum și în alte ramuri ale economiei naționale și în diferite instituții.

Dezbateri în parlamentul austriac

VIENA 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 septembrie au început în parlamentul austriac dezbaterile pe marginea proiectului de lege militară, elaborat de partidele guvernamentale și aprobat de Comitetul Apărării Naționale al parlamentului. Proiectul de lege prevede introducerea serviciului militar general și crearea unei armate regulate cu o durată de serviciu de nouă luni pentru infanterie și 15 luni pentru trupele tehnice.

Raportul cu privire la proiectul de lege militară a fost prezentat de deputatul Mahr (partidul populist austriac — P.P.A.).

Primul care a luat cuvîntul în cadrul dezbaterilor a fost Kindl (partidul electoral al independenților), care s-a pronunțat pentru revizuirea și anularea articolelor militare din tratatul de stat care interzic Austriei să posede, să fabrice și să experimenteze tipuri speciale de arme.

Deputatul Gorbah (P.P.A.) a subliniat că crearea armatei austriace a devenit posibilă numai datorită poziției loiale a partidului socialist. Aceste două partide, a declarat Gorbah, au fost de acord că „nu există premize" pentru ținerea unui referendum popular în problema refacerii armatei austriace.

Deputatul Fischer din partea opoziției populare austriace a subliniat că în cazul de față problema creării armatei austriace se rezolvă peste capul poporului prin tîrgul încheiat între conducerea partidelor de coaliție. Pentru desfășurarea unui referendum în problema creării armatei, a spus Fischer, se pronunță nu numai comuniștii ci și socialiștii și membri ai partidului populist austriac. Cercuri largi ale populației obiectează împotriva legii militare pe care o discutăm. Poporul vrea ca în Austria să existe o armată de tipul miliției elvețiene.

Analizînd o serie de prevederi ale proiectului legii militare, Fischer a declarat că proiectul de lege exclude controlul parlamentului asupra armatei și nu garantează militarilor drepturile cetățenești democratice.

La dezbateri au luat cuvîntul de asemenea deputații Stuber, Hartman și alții.

În încheierea ședinței, proiectul de lege militară a fost adoptat prin voturile deputaților din partea partidelor socialist și populist austriac.

Cuvîntarea lui Nehru la Delhi

DELHI 8 (Agerpres). — China Nouă transmite: Luînd cuvîntul la Delhi în fața Comitetului Executiv al Partidului Congresul național indian, primul ministru Nehru a declarat că India nu-și va putea menține libertatea politică dacă va trebui să depindă de marile puteri în ce privește satisfacerea nevoilor ei fundamentale. De aceea, a spus premierul indian, în cadrul celui de al doilea cincinal, trebuie să se pună accentul îndeosebi pe dezvoltarea industriei grele. El a adăugat că deși nu se poate contesta necesitatea industriei grele trebuie încurajate cît mai mult posibil industria locală și industria meșteșugărească.

Scurte știri

● La 7 septembrie a părăsit Helsinki plecînd în Uniunea Sovietică pe bordul navei „Beloostrov" un grup de turiști finlandezi alcătuit din 58 de persoane.

● Agenția Centrală Telegrafică Coreeană, referindu-se la o știre a agenției Tonian Thonsin din Seul, relatează că, în iulie anul curent, poliția sud-coreeană a arestat 20.536 de tineri sub acuzația de „eschivare de la serviciul militar". 14.232 de tineri arestați au fost înrolați cu forța în „armata sud-coreeană".

● Recent, în statul Ecuador (America de sud) s-a produs un puternic cutremur de pămînt. Societatea de Cruce Roșie ungară a trimis Societății de Cruce Roșie a tineretului din Ecuador îmbrăcăminte și lingerie pentru copii, spre a fi distribuite familiilor sinistrate.

● La cererea reprezentanților Angliei, Franței și S.U.A., pentru dimineața zilei de 8 septembrie a fost convocată o ședință a Consiliului de Securitate. Se va discuta următoarea problemă „Problema palestiniană, încetarea operațiunilor militare și măsurile pentru preîntîmpinarea de noi incidente în regiunea Gazza.

● La 4 septembrie, ora 21,15 (ora Europei centrale), Andrzej Wroblewski, membru al Societății poloneze a prietenilor astronomi colaborator al observatorului popular „Nikolai Copernic" din Varșovia, a descoperit o cometă strălucitoare în constelația Hercule. Descoperirea a fost notificată Uniunii internaționale de astronomie de la Copenhaga. Pînă în prezent nu s-a putut stabili dacă această cometă a mai fost văzută anterior. Cometa este cea mai strălucitoare dintre toate cometele văzute anul acesta.

● La 7 septembrie Prasad, președintele Republicii India, i-a înmînat lui Nehru, șeful guvernului indian cea mai înaltă distincție a Indiei — ordinul „Bharat Ratna", care i-a fost decernat după călătoria sa în Uniunea Sovietică și celelalte țări ale Europei. Președintele a înmînat de asemenea ordine celorlalți decorați, printre care figurează și cunoscuta militantă pe tărîm obștesc, Rameshwary Nehru.

● În urma unor tratative care s-au încheiat cu succes, la 6 septembrie a.c. s-au încheiat la Cairo, pe baza acordului comercial sovieto-egiptean, contracte cu privire la cumpărarea de către Uniunea Sovietică a 60.000 tone orez egiptean în schimbul livrării către Egipt a 500.000 de tone petrol sovietic.

● După cum anunță postul de radio Paris, conferința șefilor de stat major ai Greciei, Iugoslaviei și Turciei, care urma să aibă loc luna aceasta la Ankara, a fost amînată.

TREI TABLOURI în Paris

— NOTE DE DRUM (III) —

SURISUL GIOCONDEI...

(Urmare din numerele 1969 și 1971).

Minutele alergau în grabă, pe nesimțite... Răcoarea sălilor înalte, puțin întunecate, mersul vizitatorilor aproape pe vîrfuri spre a nu tulbura tăcerea plină de gravitate și emoție, toate, toate te îmbiau la reculegere. Și mai ales aci, într-această sală a Louvre-ului închinată în întregime unui singur tablou de proporții modeste, simțeai nevoia de a te opri într-o pioasă priveghere.

Pe un perete, nervurile marmorei concentrau în focar surîsul, nemuritorul surîs al Giocondei lui Leonardo da Vinci. Despre acest surîs, despre privirile sale — mai vii în culorile picturii decît în ochii atîtor oameni vii — nu mă simt în stare să spun nimic.

Surîsul Giocondei...

Priveam împrejur... grupul de vizitatori creștea neîncetat; cei ce veneau cu greu se hotărau să treacă în sălile învecinate; rămîneau și ei mișcîndu-se — pentru a cîta oară ? — pe un semicerc în fața tabloului spre a urmări din cele mai diferite unghiuri chipul atît de lipsit de strălucirea aparentă a frumuseții, dar atît de nespus de frumos în simplitatea și curățenia sa, atît de luminos prin viața ce fără încetare parcă dă mișcare culorilor.

Priveam la fel de fascinat... Era liniște, multă liniște... Ne hotărîsem să plecăm cînd, aruncînd o ultimă privire în jurul nostru, am avut neegalata imagine a surîsului Giocondei reflectat în surîsul și privirile multora dintre cei ce stăruiau în preajma tabloului — și mi s-a părut că aceasta însemna: vrem să apărăm surîsul Giocondei, vrem să-l purtăm în lume...

Mi-am amintit atunci de un tablou al pictorului de lîngă podul Saint Michel. Era o imagine a Parisului din anii războiului; se zăreau întinderile verzi, puțin prea riguros desenate, ale grădinilor Tuileries, iar în față un schelet urîcios de scînduri care acoperea minunatul grup statuar al Arcului Carroussel. Era un tablou ciudat în care tocmai statuile demne de a trezi inspirația unui pictor rămîneau ascunse. Iar semnificația profundă a tabloului mi-a subliniat-o cu claritate, însoțitorul nostru, un student francez: frumosul trebuie apărat.

— Astăzi, schelele din jurul statuilor au fost luate, spunea el. Dar nu mai puțin ca în trecut comorile artei Parisului trebuie apărate căci și astăzi surîsul Giocondei, avîntul carului întruchipat în metal din fața Louvre-ului sînt primejduite.

. . . .

Ne aflam pe unul din cele mai mari bulevarde ale Parisului — bulevardul Italienilor. Trecusem de puțin timp prin piața Concordiei cu faimosul său obelisc din Luxor, prin fața bisericii Madelleine de o minunată frumusețe antică și a marii clădiri a Operei.

În fața acestor minunate monumente ale tezaurului cultural al Parisului, mi-au reapărut în amintire alte două colțuri ale orașului, fiecare făcîndu-te să vibrezi de emoție.

Place des Vorges — străvechea piață regală închizînd în cercul caselor bătrîne un parc plin de liniște și verdeață în care ciripitul neîntrerupt al păsărilor te face să uiți că te afli într-un oraș modern... Adăpostită în umbra uneia dintre galerii, la numărul 6, o placă de marmoră amintește de locatarul unuia dintre apartamente: Victor Hugo. Și-ți pare simbolic faptul că amintirea s-a așternut asupra numelor regilor, cardinalilor, nobililor ce locuiseră aci dar a păstrat vie memoria marelui poet-militant care scrisese: „Trăiesc numai acei ce luptă".

Strada Richelieu — o stradă îngustă permițîndu-ți totuși să privești deasupra porticului medalioanele lui Corneille, Molière, Racine, Victor Hugo: este intrarea în sala cunoscutei Comedii Franceze, a acestui teatru vestit datînd din secolul al XVII-lea. Și în orele acelea de dimineață, pe culoarele și sălile pustii pășeam cu emoție ca într-un muzeu închizînd între zidurile sale neprețuita comoară a tradițiilor artei dramatice clasice franceze. Păstram încă emoția reîntîlnirii acestor imagini ale Parisului străvechi cunoscute din cărți cînd ne-au izbit reclamele luminate de zecile de tuburi de neon, vacarmul cafenelelor, neliniștea străzii suprapopulate. Și cu fiecare pas, minunatele imagini ale Parisului, artei și frumosului contrastau tot mai puternic cu aspectele oribile ale Parisului banilor și decăderii...

Treceam prin fața cinematografelor de pe bulevardul Italienilor și privind fotografiile ascultam explicațiile însoțitorului nostru:

— Acesta (filmul se intitula „Rîul fără întoarcere") este un film francez despre cowboy filmat în întregime în S.U.A. Acesta („Hoții fac legea") descrie modul în care a fost organizată o bandă de hoți ca și toate operațiunile prin care ei reușesc în cele din urmă să realizeze o spargere într-o prăvălie de bijuterii.

Iată-ne în fața cinematografului „Midiminuit". Fotografiile înfățișează scene din unul din ultimele filme americane — „Grădina Eden-ului" închinat vieții într-o casă de odihnă de nudiști. Tot aci un anunț: „în pauze atracții" și alături fotografiile unor femei care se dezbracă între două reprezentații de film.

Ne îndepărtăm cu oroare...

Da, avea dreptate prietenul nostru francez, în Parisul de astăzi surîsul Giocondei trebuie apărat...

Căci ce contrast puternic este între produsele în serie ale artei comercializate și adevăratele capodopere care au constituit mîndria Parisului de-a lungul deceniilor și care-i dau și astăzi strălucirea uneia din cele mai mari și luminoase centre ale culturii. După o zi în care impresiile contrastante ale Parisului ne obosiseră, într-o seară, asistînd la un spectacol la teatrul Chaillot avusesem bucuria de a vedea izvoarele mereu vii ale artei adevărate.

O grupă de artiști amatori — veniți de pe meleagurile sudicei Marsilii — ne îmbătase în rîsul dătător de încredere și putere stîrnit de năzdrăvăniile lui Scapin al lui Molière. Cîtă inteligență, veselie și încredere în viață reușise talentatul artist amator să dea replicilor sclipitoare ale lui Scapin. De la părintele teatrului clasic francez la tînărul artist amator marseiez — iată arcul voltaic ce se aprinsese în acea seară dîndu-ne certitudinea marelui viitor al artei adevărate franceze. Da, surîsul Giocondei trebuie apărat...

La chioșcuri zărim sutele de reviste și ziare dintre care cele mai multe înfățișează noroiul minciunilor și decăderii. „Cum să slăbim", „Cîinele dumneavoastră — copilul dumneavoastră", iată titlurile unor articole din ziare. Alături reviste de sexologie — cel puțin 6 genuri diferite — pline de imagini oribile. Și iată și renumitele comicsuri. Luăm unul la întîmplare. Numele său este „Micul șerif" nr. 117 purtînd pe ultima pagină, în afara reclamelor inscripția: „aprobat pe baza legii nr. 49.956 din 16 iulie 1949 asupra publicațiilor destinate tineretului".

Numărul abundă în desene reprezentînd crime, lupte, distrugeri...

Și tot astfel mii și mii de pagini. Tot la chioșcuri fițuicile pleavei de trădători fugiți din țările socialismului. În vitrinele librăriilor amintirile lui Horthy, cărți ale generalilor din armata hitleristă, „Nepoții unchiului Sam" a unui legionar romîn.

Într-alt loc un afiș al expoziției de pictură suprarealistă reproducînd un tablou pe care se încrucișează linii și cercuri fără nicio noimă... și constatarea tristă a însoțitorului:

— De altfel, decît să pictezi asemenea elucubrații e mai plăcut și mai profitabil să devii pictor de... reclame. Nici cel mai renumit pictor n-a cîștigat atît cît acel meșteșugar care a inventat afișul „vaca ce rîde" ca reclamă la o marcă nouă de brînză — dînd astfel o replică vechii reclame ce reprezenta o vacă... serioasă. Da, surîsul Giocondei, tezaurul artei adevărate sînt amenințate de arta decadentă, depărtată de aspirațiile poporului francez.

La teatrul „Vieux Colombier", după două ore ale unui spectacol tipic francez în care se succedau piesele de mimică și scenele interpretate în genul comediei de l'Arte, o minunată imagine mută a exprimat disprețul și ura adevăraților apărători ai culturii progresiste franceze împotriva jugului oprimant, dizolvant al culturii putrede. Era finalul spectacolului; multă liniște ca întotdeauna cînd între artist și spectator s-au întins coardele nevăzute ale înțelegerii și emoției comune. O umbră — atît de cunoscută și dragă — se profilează: o gambetă, haine demodate, atîrnînd pe un corp mic, ușor galoși și un mers cu totul deosebit. Da, este profilul lui Charlie Chaplin, marele artist progresist. Umbra face cîțiva pași, se apropie pornind parcă să îmbrățișeze publicul, dar din spate apare însă o altă umbră: o casă, epoleți, cizme — înaintează și corpul masiv al brutei acoperă umbra dragă a artistului.

Arcul de Triumf al Carroussel-ului.

Da, surîsul Giocondei trebuie apărat...

Bucuria de a ști cît de mare este numărul celor care în Franța apără arta progresistă am avut-o într-o seară, la spectacolul „Joie de Vivre" (Bucuria de a trăi). Au venit atunci în fața tinerilor francezi minunați artiști și sportivi progresiști. Și regizorul de filme Louis Daquin care a realizat filmul Bel-Ami interzis de autoritățile franceze, și poetul Vercors și pictorul Venitien care n-a putut să nu amintească despre Romînia pe care a cunoscut-o în zilele Festivalului și Mick Micheyl, cunoscută autoare de șansonete, pline de curățenie sufletească și încredere și atîția alții.

Și toți au vorbit despre hotărîrea lor de a apăra adevărata artă a poporului francez. Dar aceasta a exprimat-o mai mult decît orice momentul de neuitat al sosirii artistului atît de iubit al tineretului francez — Yves Montand. Se anunțase că peste puțin timp el va intra în sală. Entuziasmul e greu de descris. Și deodată, de pe scenă s-a cerut ca nimeni din sală să nu-l roage pe Yves să cînte. Contractul cu impresarul burghez îl împiedica. Dar ce protest împotriva acestor lanțuri au reprezentat entuziasmul cu care tinerii l-au primit pe cîntărețul ce nu putea cînta și puținele, dar emoționantele sale cuvinte. În sutele de tineri ce au cîntat în locul lui Yves Montand am văzut pe mii de apărători ai gloriosului trecut al artei franceze înaintate, pe acei ce apără arta progresistă de astăzi împotriva artei burgheze, pe făuritorii viitoarei înfloriri a artei progresiste franceze, pe apărătorii surîsului Giocondei.

. . . .

Nu, Parisul nu este o lalea de vînzare și nici un fel de tauri nu-l vor putea răpi spre a-l duce pe alte meleaguri. Nu! căci privind înălțimile Eiffel-ului nu trebuie uitați pilonii săi care scrîșnesc — poporul dîrz al Parisului luptător. Surîsul Giocondei amenințat de minciuna și putregaiul artei decadente nu va pieri în veci; el e apărat și va înflori pe tot mai multe din chipurile francezilor hotărîți să-și dobîndească fericirea.

Datorită luptei minunatului său popor rămîne adevărată străvechea inscripție de pe efigia orașului Paris: „Fluctuat, nec mergitur" — Bătut de valuri, nu se îneacă.

MIRON FLORIAN

Ștefan Vencov

Din partea prezidiului Academiei R. P. R.

Prezidiul Academiei R.P.R. anunță cu profundă durere încetarea din viață a academicianului Ștefan Vencov, profesor șef de catedră la Institutul Politehnic din București, membru in colectivul de conducere al Institutului de fizică al Academiei R.P.R., fiu devotat al țării noastre, om de știință care și-a închinat întreaga sa activitate progresului științei, binelui obștesc, întăririi patriei noastre socialiste și apărării păcii.

Din partea Ministerului Invățămîntului

Ministerul Invățămîntului anunță cu profundă durere încetarea din viață a academicianului profesor Ștefan Vencov, șeful catedrei de fizică a Institutului Politehnic din București, luptător pentru progresul științei și al învățămîntului, îndrumător a numeroase generații de studenți.

★

Pentru organizarea funeraliilor academicianului Ștefan Vencov, s-a constituit o comisie formată din: acad. Ion Gh. Maurer, Acad. Ștefan Milcu, acad. Vasile Malinschi, acad. Simion Stoilov, acad. Ilie Murgulescu, acad. Eugen Bădărău, acad. Șerban Țițeica, acad. Horia Hulubei, prof. C. Dinculescu, membru corespondent al Academiei R.P.R.

Sport

Partide interesante în finalele campionatelor R. P. R. de box

Joi seara s-a desfășurat pe stadionul Republicii cea de a patra reuniune a finalelor campionatelor individuale de box ale R.P.R. În general întrecerile au dat loc la partide interesante în care tinerii boxeri au repurtat meritate victorii. Cea mai frumoasă victorie a fost realizată de V. Szekely (C.C.A.) care a reușit să-l întreacă la puncte pe campionul țării la cat. semiușoară D. Done (Metalul).

Iată alte rezultate mai interesante: cat. muscă: V. Filiută (Constructorul) pierde la puncte în fața lui A. Balogh (Voința) cat. pană: N. Bîrsan (Progresul) învinge la puncte pe O. Mărăcineanu (Metalul). D. Bolangiu (C.C.A.) întrece la puncte pe Gh. Zamfirescu (Metalul), P. Barbu (Constructorul) este declarat învingător în fața lui N. Casacopol (Constructorul), E. Cismas (C.C.A.) dispune la puncte de A. Drăgan (Progresul). cat. mijlocie mică: Niță Nicolae (Flamura Roșie) pierde la puncte în fața lui V. Tiță (C.C.A.). cat. mijlocie: G. Velicu (Dinamo) dispune prin KO de G. Rossler (Progresul). cat. semigrea: Gh. Negrea (C.C.A.) învinge prin KO pe M. Mihăilescu (Constructorul).

Astă seară de la ora 19.30 are loc o nouă reuniune.

Noi victorii ale șahiștilor sovietici

În runda a 14-a a turneului interzonal de șah de la Goteborg atenția spectatorilor a fost îndreptată asupra partidelor Gheller — Panno, Keres — Najdorf și Spasski — Pilnik, încheiate cu victoria șahiștilor sovietici. În toate cele trei partide s-a jucat apărarea siciliană și pînă la mutarea 10-a pozițiile erau identice la toate cele trei mese. La mutarea 11-a Gheller și după el Keres și Spasski au sacrificat cîte o figură lansînd atacuri puternice. Mai repede decît la celelalte mese s-a decis rezultatul la masa unde a jucat Gheller. La mutarea 23-a, în fața matului inevitabil, Panno s-a recunoscut învins. Cu toată rezistența opusă Najdorf și Pilnik la rîndul lor au fost nevoiți să cedeze.

Bronștein a cîștigat la Medina. Fuderer a pierdut o figură în partida cu Donner și a cedat, iar Stahlberg l-a învins pe Sliwa. Cu un rezultat de remiză au luat sfîrșit partidele: Szabo — Filip, Pachman — Rabar și Ilivițki — Bisguier. Partida Petrosian — Guimard s-a întrerupt într-o poziție în care șahistul sovietic a sacrificat calitatea pentru un pion avînd o situație mai bună.

PE SCURT

Astăzi, pe stadionul din parcul Gh. Gheorghiu-Dej din Cluj încep întrecerile finale ale campionatelor republicane individuale de atletism pe anul 1955.

★

Între 9 și 11 septembrie la Ștrandul Tineretului se desfășoară finalele campionatelor republicane de natație pe anul 1955.

Intrecerile vor avea loc zilnic cu începere de la ora 10 dimineața și 16 p.m.

Spectacolele de azi

TEATRE: DAVID COPPERFIELD — Teatrul Tineretului, la grădina „Filimon Sîrbu"; DOAMNA NEVAZUTA — Teatrul Național „I. L. Caragiale", la teatrul de vară „I. V. Stalin"; ȘAH MAT — Teatrul Evreesc de Stat; DIVERTISMENT UMORISTIC. PUIU CALINESCU — Ansamblul de Estradă al R.P.R., la grădina Boema; ARENA CURAJULUI — Circul de Stat, orele 17 și 20.30; HANGIȚA — turneul Teatrului de Stat „Reșița", la teatrul Armatei (sala Magheru).

CINEMATOGRAFE: N-A DANSAT DECIT O VARA — Patria, Filimon Sîrbu; LILIACUL — București, Republica; ORIZONTURI FARA SFIRȘIT — Elena Pavel, Tineretului, Cultural Rahova; SUFLETE IMPIETRITE — Magheru, I. C. Frimu, Flacăra; LILIOMFI — Înfrățirea între popoare, Moșilor, Volga; IN GHEȚURILE OCEANULUI — Maxim Gorki; ACTUALITATEA IN IMAGINI, SOSIREA DELEGAȚIEI REPUBLICII DEMOCRATE VIETNAM LA MOSCOVA, CAMPIONATELE EUROPENE DE VOLEI, LACUL SELIGHER, CONCURS SPORTIV IN PADURE — Timpuri Noi; SALARIUL GROAZEI — Victoria, Popular; LUMINA FARULUI — Lumina; MINASTIREA DIN PARMA — Central; PUTEREA DRAGOSTEI — Gh. Doja, M. Eminescu; ORDINUL ANNA — Al. Popov; TINEREȚE ZBUCIUMATA — 8 Martie; MISTERUL LACULUI DIN MUNȚI — Vasile Roaită; CADAVRUL VIU — Unirea; 2x2 CITEODATA 5 — C. David; PRIETENUL MEU FABIAN — Al. Sahia; DRAGOSTEA UNEI FEMEI — Arta, N. Bălcescu; DAMA CU CAMELII — Carpați, 23 August; INIMA RECE — Munca; TAUNUL — 1 Mai; ALTURA — T. Vladimirescu; BRUTARUL DIN VALORGUE — Miorița, Boleslaw Bierut; FANFAN LA TULIPE — Donca Simo; FRIDOLIN — Ilie Pintilie; DUBLA LOTTE — 8 Mai; CEI 3 MUSCHETARI — Libertății; UN OM TERIBIL — Gh. Coșbuc; CINE-ȘI IUBEȘTE NEVASTA — Olga Bancic; DRACUL DIN DEALUL MORII — Aurel Vlaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91, TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52